

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA

T/ 19208. számú

törvényjavaslat

**a vámjárássok egyszerűsítéséről és összehangolásáról szóló, Kiotóban, 1973. május 18-án
kelt nemzetközi egyezmény Brüsszelben, 1999. június 26-án létrehozott Módosító
Jegyzőkönyvének kihirdetéséről**

**Előadó: Dr. Veres János
pénzügyminiszter**

**Budapest,
2006. február**

2006. évi ... törvény

a vámjáráások egyszerűsítéséről és összehangolásáról szóló, Kiotóban, 1973. május 18-án kelt nemzetközi egyezmény Brüsszelben, 1999. június 26-án létrehozott Módosító Jegyzőkönyvének kihirdetéséről

1. §

Az Országgyűlés a vámjáráások egyszerűsítéséről és összehangolásáról szóló, Kiotóban, 1973. május 18-án kelt nemzetközi egyezmény Brüsszelben, 1999. június 26-án létrehozott Módosító Jegyzőkönyvét és függelégeit e törvénnyel kihirdeti. (A Magyar Köztársaság 2004. április hónapban csatlakozott a Módosító Jegyzőkönyvhöz, a csatlakozási okiratot 2004. április 29-én letétbe helyezte, a Módosító Jegyzőkönyv a Magyar Köztársaság vonatkozásában 2006. február 3-án hatályba lépett.)

2. §

A Módosító Jegyzőkönyv angol nyelvű szövege és annak hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

„PROTOCOL OF AMENDMENT TO THE INTERNATIONAL CONVENTION ON THE SIMPLIFICATION AND HARMONISATION OF CUSTOMS PROCEDURES

(done at Brussels on 26 June 1999)

The Contracting Parties to the International Convention on the simplification and harmonisation of customs procedures (done at Kyoto on 18 May 1973 and entered into force on 25 September 1974), hereinafter «the Convention», established under the auspices of the Customs Cooperation Council, hereinafter «the Council»,

CONSIDERING that to achieve the aims of:

- eliminating divergence between the customs procedures and practices of Contracting Parties that can hamper international trade and other international exchanges,
- meeting the needs of international trade and the customs for facilitation, simplification and harmonisation of customs procedures and practices,
- ensuring appropriate standards of customs control, and
- enabling the customs to respond to major changes in business and administrative methods and techniques,

the Convention must be amended,

CONSIDERING also that the amended Convention:

- must provide that the core principles for such simplification and harmonisation are made obligatory on Contracting Parties to the amended Convention,
- must provide the customs with efficient procedures supported by appropriate and effective control methods, and
- will enable the achievement of a high degree of simplification and harmonisation of customs procedures and practices which is an essential aim of the Council, and thus make a major contribution to facilitation of international trade,

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

Article 1

The Preamble and the Articles of the Convention are amended as set out in the text contained in Appendix I hereto.

Article 2

The Annexes of the Convention are replaced by the General Annex contained in Appendix II and by the specific annexes contained in Appendix III hereto.

Article 3

1. Any Contracting Party to the Convention may express its consent to be bound by this Protocol, including Appendices I and II, by:

- (a) signing it without reservation of ratification;
- (b) depositing an instrument of ratification after signing it subject to ratification; or
- (c) acceding to it.

2. This Protocol shall be open until 30 June 2000 for signature at the Headquarters of the Council in Brussels by the Contracting Parties to the Convention. Thereafter, it shall be open for accession.

3. This Protocol, including Appendices I and II, shall enter into force three months after 40 Contracting Parties have signed this Protocol without reservation of ratification or have deposited their instrument of ratification or accession.

4. After 40 Contracting Parties have expressed their consent to be bound by this Protocol in accordance with paragraph 1, a Contracting Party to the Convention shall accept the amendments to the Convention only by becoming a party to this Protocol. For such a Contracting Party, this Protocol shall come into force three months after it signs this Protocol without reservation of ratification or deposits an instrument of ratification or accession.

Article 4

Any Contracting Party to the Convention may, when it expresses its consent to be bound by this Protocol, accept any of the specific annexes or chapters therein contained in Appendix III hereto and shall notify the Secretary-General of the Council of such acceptance and of the recommended practices in respect of which it enters reservations.

Article 5

After the entry into force of this Protocol, the Secretary-General of the Council shall not accept any instrument of ratification or accession to the Convention.

Article 6

In relations between the Parties hereto, this Protocol with its appendices shall supersede the Convention.

Article 7

The Secretary-General of the Council shall be the depositary of this Protocol and shall perform the functions as provided for in Article 19 contained in Appendix I to this Protocol.

Article 8

This Protocol shall be open for signature by the Contracting Parties to the Convention at the Headquarters of the Council in Brussels from 26 June 1999.

Article 9

In accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations, this Protocol and its Appendices shall be registered with the Secretariat of the United Nations at the request of the Secretary-General of the Council.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done at Brussels, this twenty-sixth day of June nineteen hundred and ninety-nine, in the English and French languages, both texts being equally authentic, in a single original which shall be deposited with the Secretary-General of the Council who shall transmit certified copies to all the entities referred to in paragraph 1 of Article 8 contained in Appendix I to this Protocol.

APPENDIX I.

**INTERNATIONAL CONVENTION ON THE SIMPLIFICATION AND
HARMONISATION OF CUSTOMS PROCEDURES**
(as amended)

PREAMBLE

The Contracting Parties to the present Convention established under the auspices of the customs Cooperation Council,

ENDEAVOURING to eliminate divergence between the customs procedures and practices of Contracting Parties that can hamper international trade and other international exchanges,

DESIRING to contribute effectively to the development of such trade and exchanges by simplifying and harmonising customs procedures and practices and by fostering international cooperation,

NOTING that the significant benefits of facilitation of international trade may be achieved without compromising appropriate standards of customs control,

RECOGNISING that such simplification and harmonisation can be accomplished by applying, in particular, the following principles:

- the implementation of programmes aimed at continuously modernising customs procedures and practices and thus enhancing efficiency and effectiveness,
- the application of customs procedures and practices in a predictable, consistent and transparent manner,
- the provision to interested parties of all the necessary information regarding customs laws, regulations, administrative guidelines, procedures and practices,
- the adoption of modern techniques such as risk management and audit-based controls, and the maximum practicable use of information technology,
- cooperation wherever appropriate with other national authorities, other customs administrations and the trading communities,
- the implementation of relevant international standards,
- the provision to affected parties of easily accessible processes of administrative and judicial review,

CONVINCED that an international instrument incorporating the above objectives and principles that Contracting Parties undertake to apply would lead to the high degree of simplification and harmonisation of customs procedures and practices which is an essential aim of the customs Cooperation Council, and so make a major contribution to facilitation of international trade,

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

CHAPTER I

Definitions

Article 1

For the purposes of this Convention:

- (a) «standard» means a provision the implementation of which is recognised as necessary for the achievement of harmonisation and simplification of customs procedures and practices;
- (b) «transitional standard» means a standard in the General Annex for which a longer period for implementation is permitted;
- (c) «recommended practice» means a provision in a specific annex which is recognised and practices, the widest possible application of which is considered to be desirable;

- (d) «national legislation» means laws, regulations and other measures imposed by a competent authority of a Contracting Party and applicable throughout the territory of the Contracting Party concerned, or treaties in force by which that Party is bound;
- (e) «General Annex» means the set of provisions applicable to all the customs procedures and practices referred to in this Convention;
- (f) «specific annex» means a set of provisions applicable to one or more customs procedures and practices referred to in this Convention;
- (g) «Guidelines» means a set of explanations of the provisions of the General Annex, specific annexes and chapters therein which indicate some of the possible courses of action to be followed in applying the standards, transitional standards and recommended practices, and in particular describing best practices and recommending examples of greater facilities;
- (h) «Permanent Technical Committee» means the Permanent Technical Committee of the Council;
- (i) «Council» means the organisation set up by the Convention establishing a Customs Cooperation Council, done at Brussels on 15 December 1950;
- (j) «customs or economic union» means a union constituted by, and composed of States which has competence to adopt its own regulations that are binding on those States in respect of matters governed by this Convention, and has competence to decide, in accordance with its internal procedures, to sign, ratify or accede to this Convention.

CHAPTER II

SCOPE AND STRUCTURE

Scope of the Convention

Article 2

Each Contracting Party undertakes to promote the simplification and harmonisation of customs procedures and, to that end, to conform, in accordance with the provisions of this Convention, to the standards, transitional standards and recommended practices in the annexes to this Convention. However, nothing shall prevent a Contracting Party from granting facilities greater than those provided for therein, and each Contracting Party is recommended to grant such greater facilities as extensively as possible.

Article 3

The provisions of this Convention shall not preclude the application of national legislation with regard to either prohibitions or restrictions on goods which are subject to customs control.

Structure of the Convention

Article 4

1. The Convention comprises a body, a General Annex and specific annexes.
2. The General Annex and each specific annex to this Convention consist, in principle, of chapters which subdivide an annex and comprise:
 - (a) definitions; and
 - (b) standards, some of which in the General Annex are transitional standards.
3. Each specific annex also contains recommended practices.
4. Each Annex is accompanied by Guidelines, the texts of which are not binding upon Contracting Parties.

Article 5

For the purposes of this Convention, any specific annex(es) or chapter(s) therein to which a Contracting Party is bound shall be construed to be an integral part of the Convention, and in relation to that Contracting Party any reference to the Convention shall be deemed to include a reference to such annex(es) or chapter(s).

CHAPTER III

MANAGEMENT OF THE CONVENTION

Management Committee

Article 6

1. There shall be established a Management Committee to consider the implementation of this Convention, any measures to secure uniformity in the interpretation and application thereof, and any amendments proposed thereto.
2. The Contracting Parties shall be members of the Management Committee.
3. The competent administration of any entity qualified to become a Contracting Party to this Convention under the provisions of Article 8 or of any Member of the World Trade Organisation shall be entitled to attend the sessions of the Management Committee as an observer. The status and rights of such observers shall be determined by a Council Decision. The aforementioned rights cannot be exercised before the entry into force of the Decision.
4. The Management Committee may invite the representatives of international governmental and non-governmental organisations to attend the sessions of the Management Committee as observers.

5. The Management Committee:

- (a) shall recommend to the Contracting Parties:
 - (i) amendments to the Body of this Convention,
 - (ii) amendments to the General Annex, the specific annexes and chapters therein and the incorporation of new chapters to the General Annex, and
 - (iii) the incorporation of new specific annexes and new chapters to specific annexes;
- (b) may decide to amend recommended practices or to incorporate new recommended practices to specific annexes or chapters therein in accordance with Article 16;
- (c) shall consider implementation of the provisions of this Convention in accordance with Article 13(4);
- (d) shall review and update the Guidelines;
- (e) shall consider any other issues of relevance to this Convention that may be referred to it;
- (f) shall inform the Permanent Technical Committee and the Council of its decisions.

6. The competent administrations of the Contracting Parties shall communicate to the Secretary-General of the Council proposals under paragraph 5(a), (b), (c) or (d) of this Article and the reasons therefor, together with any requests for the inclusion of items on the agenda of the sessions of the Management Committee. The Secretary-General of the Council shall bring proposals to the attention of the competent administrations of the Contracting Parties and of the observers referred to in paragraphs 2, 3 and 4 of this Article.

7. The Management Committee shall meet at least once each year. It shall annually elect a Chairman and Vice-Chairman. The Secretary-General of the Council shall circulate the invitation and the draft agenda to the competent administrations of the Contracting Parties and to the observers referred to in paragraphs 2, 3 and 4 of this Article at least six weeks before the Management Committee meets.

8. Where a decision cannot be arrived at by consensus, matters before the Management Committee shall be decided by voting of the Contracting Parties present. Proposals under paragraph 5(a), (b) or (c) of this Article shall be approved by a two-thirds majority of the votes cast. All other matters shall be decided by the Management Committee by a majority of the votes cast.

9. Where Article 8(5) of this Convention applies, the customs or economic unions which are Contracting Parties shall have, in case of voting, only a number of votes equal to the total votes allotted to their Members which are Contracting Parties.

10. Before the closure of its session, the Management Committee shall adopt a report. This report shall be transmitted to the Council and to the Contracting Parties and observers mentioned in paragraphs 2, 3 and 4.

11. In the absence of relevant provisions in this Article, the Rules of Procedure of the Council shall be applicable, unless the Management Committee decides otherwise.

Article 7

For the purpose of voting in the Management Committee, there shall be separate voting on each specific annex and each chapter of a specific annex.

- (a) Each Contracting Party shall be entitled to vote on matters relating to the interpretation, application or amendment of the body and General Annex of the Convention.
- (b) As regards matters concerning a specific annex or chapter of a specific annex that is already in force, only those Contracting Parties that have accepted that specific annex or chapter therein shall have the right to vote.
- (c) Each Contracting Party shall be entitled to vote on drafts of new specific annexes or new chapters of a specific annex.

CHAPTER IV

CONTRACTING PARTY

Ratification of the Convention

Article 8

1. Any Member of the Council and any Member of the United Nations or its specialised agencies may become a Contracting Party to this Convention:

- (a) by signing it without reservation of ratification;
- (b) by depositing an instrument of ratification after signing it subject to ratification; or
- (c) by acceding to it.

2. This Convention shall be open until 30 June 1974 for signature at the Headquarters of the Council in Brussels by the Members referred to in paragraph 1 of this Article. Thereafter, it shall be open for accession by such Members.

3. Any Contracting Party shall, at the time of signing, ratifying or acceding to this Convention, specify which if any of the specific annexes or chapters therein it accepts. It may subsequently notify the depositary that it accepts one or more specific annexes or chapters therein.

4. Contracting Parties accepting any new specific annex or any new chapter of a specific annex shall notify the depositary in accordance with paragraph 3 of this Article.

5. (a) Any customs or economic union may become, in accordance with paragraphs 1, 2 and 3 of this Article, a Contracting Party to this Convention. Such customs or economic union shall inform the depositary of its competence with respect to the matters governed by this Convention. Such customs or economic union shall also inform the depositary of any substantial modification in the extent of its competence.

- (b) A customs or economic union which is a Contracting Party to this Convention shall, for the matters within its competence, exercise in its own name the rights, and fulfil the responsibilities, which the Convention confers on the members of such a union which are Contracting Parties to this Convention. In such a case, the members of such a union shall not be entitled to individually exercise these rights, including the right to vote.

Article 9

1. Any Contracting Party which ratifies this Convention or accedes thereto shall be bound by any amendments to this Convention, including the General Annex, which have entered into force at the date of deposit of its instrument of ratification or accession.
2. Any Contracting Party which accepts a specific annex or chapter therein shall be bound by any amendments to the standards contained in that specific annex or chapter which have entered into force at the date on which it notifies its acceptance to the depositary. Any Contracting Party which accepts a specific annex or chapter therein shall be bound by any amendments to the recommended practices contained therein, which have entered into force at the date on which it notifies its acceptance to the depositary, unless it enters reservations against one or more of those recommended practices in accordance with Article 12 of this Convention.

Application of the Convention

Article 10

1. Any Contracting Party may, at the time of signing this Convention without reservation of ratification or of depositing its instrument of ratification or accession, or at any time thereafter, declare by notification given to the depositary that this Convention shall extend to all or any of the territories for whose international relations it is responsible. Such notification shall take effect three months after the date of the receipt thereof by the depositary. However, this Convention shall not apply to the territories named in the notification before this Convention has entered into force for the Contracting Party concerned.
2. Any Contracting Party which has made a notification under paragraph 1 of this Article extending this Convention to any territory for whose international relations it is responsible may notify the depositary, under the procedure of Article 19 of this Convention, that the territory in question will no longer apply this Convention.

Article 11

For the application of this Convention, a customs or economic union that is a Contracting Party shall notify to the Secretary-General of the Council the territories which form the customs or economic union, and these territories are to be taken as a single territory.

Acceptance of the provisions and reservations

Article 12

1. All Contracting Parties are hereby bound by the General Annex.

2. A Contracting Party may accept one or more of the specific annexes or one or more of the chapters therein. A Contracting Party which accepts a specific annex or chapter(s) therein shall be bound by all the standards therein. A Contracting Party which accepts a specific annex or chapter(s) therein shall be bound by all the recommended practices therein unless, at the time of acceptance or at any time thereafter, it notifies the depositary of the recommended practice(s) in respect of which it enters reservations, stating the differences existing between the provisions of its national legislation and those of the recommended practice(s) concerned. Any Contracting Party which has entered reservations may withdraw them, in whole or in part, at any time by notification to the depositary specifying the date on which such withdrawal takes effect.

3. Each Contracting Party bound by a specific annex or chapter(s) therein shall examine the possibility of withdrawing any reservations to the recommended practices entered under the terms of paragraph 2 and notify the Secretary-General of the Council of the results of that review at the end of every three-year period commencing from the date of the entry into force of this Convention for that Contracting Party, specifying the provisions of its national legislation which, in its opinion, are contrary to the withdrawal of the reservations.

Implementation of provisions

Article 13

1. Each Contracting Party shall implement the standards in the General Annex and in the specific annex(es) or chapter(s) therein that it has accepted within 36 months after such annex(es) or chapter(s) have entered into force for that Contracting Party.

2. Each Contracting Party shall implement the transitional standards in the General Annex within 60 months of the date that the General Annex has entered into force for that Contracting Party.

3. Each Contracting Party shall implement the recommended practices in the specific annex(es) or chapter(s) therein that it has accepted within 36 months after such specific annex(es) or chapter(s) have entered into force for that Contracting Party, unless reservations have been entered as to one or more of those recommended practices.

4. (a) Where the periods provided for in paragraph 1 or 2 of this Article would, in practice, be insufficient for any Contracting Party to implement the provisions of the General Annex, that Contracting Party may request the Management Committee, before the end of the period referred to in paragraph 1 or 2 of this Article, to provide an extension of that period. In making the request, the Contracting Party shall state the provision(s) of the General Annex with regard to which an extension of the period is required and the reasons for such request.

(b) In exceptional circumstances, the Management Committee may decide to grant such an extension. Any decision by the Management Committee granting such an extension shall state the exceptional circumstances justifying the decision and the extension shall in no case be more than one year. At the expiry of the period of extension, the Contracting Party shall notify the depositary of the implementation of the provisions with regard to which the extension was granted.

Settlement of disputes

Article 14

1. Any dispute between two or more Contracting Parties concerning the interpretation or application of this Convention shall so far as possible be settled by negotiation between them.
2. Any dispute which is not settled by negotiation shall be referred by the Contracting Parties in dispute to the Management Committee which shall thereupon consider the dispute and make recommendations for its settlement.
3. The Contracting Parties in dispute may agree in advance to accept the recommendations of the Management Committee as binding.

Amendments to the Convention

Article 15

1. The text of any amendment recommended to the Contracting Parties by the Management Committee in accordance with Article 6(5)(a)(i) and (ii) shall be communicated by the Secretary-General of the Council to all Contracting Parties and to those Members of the Council that are not Contracting Parties.
2. Amendments to the body of the Convention shall enter into force for all Contracting Parties twelve months after deposit of the instruments of acceptance by those Contracting Parties present at the session of the Management Committee during which the amendments were recommended, provided that no objection is lodged by any of the Contracting Parties within a period of 12 months from the date of communication of such amendments.
3. Any recommended amendment to the General Annex or the specific annexes or chapters therein shall be deemed to have been accepted six months after the date the recommended amendment was communicated to Contracting Parties, unless:
 - (a) there has been an objection by a Contracting Party or, in the case of a specific annex or chapter, by a Contracting Party bound by that specific annex or chapter; or
 - (b) a Contracting Party informs the Secretary-General of the Council that, although it intends to accept the recommended amendment, the conditions necessary for such acceptance are not yet fulfilled.
4. If a Contracting Party sends the Secretary-General of the Council a communication as provided for in paragraph 3(b) of this Article, it may, so long as it has not notified the Secretary-General of the Council of its acceptance of the recommended amendment, submit an objection to that amendment within a period of 18 months following the expiry of the six-month period referred to in paragraph 3 of this Article.
5. If an objection to the recommended amendment is notified in accordance with the terms of paragraph 3(a) or 4 of this Article, the amendment shall be deemed not to have been accepted and shall be of no effect.

6. If any Contracting Party has sent a communication in accordance with paragraph 3(b) of this Article, the amendment shall be deemed to have been accepted on the earlier of the following two dates:

- (a) the date by which all the Contracting Parties which sent such communications have notified the Secretary-General of the Council of their acceptance of the recommended amendment, provided that, if all the acceptances were notified before the expiry of the period of six months referred to in paragraph 3 of this Article, that date shall be taken to be the date of expiry of the said six-month period;
- (b) the date of expiry of the 18-month period referred to in paragraph 4 of this Article.

7. Any amendment to the General Annex or the specific annexes deemed to be accepted shall enter into force either six months after the date on which it was deemed to be accepted or, if a different period is specified in the recommended amendment, on the expiry of that period after the date on which the amendment was deemed to be accepted.

8. The Secretary-General of the Council shall, as soon as possible, notify the Contracting Parties to this Convention of any objection to the recommended amendment made in accordance with paragraph 3(a), and of any communication received in accordance with paragraph 3(b), of this Article. The Secretary-General of the Council shall subsequently inform the Contracting Parties whether the Contracting Party or Parties which have sent such a communication raise an objection to the recommended amendment or accept it.

Article 16

1. Notwithstanding the amendment procedure laid down in Article 15 of this Convention, the Management Committee in accordance with Article 6 may decide to amend any recommended practice or to incorporate new recommended practices to any specific annex or chapter therein. Each Contracting Party shall be invited by the Secretary-General of the Council to participate in the deliberations of the Management Committee. The text of any such amendment or new recommended practice so decided upon shall be communicated by the Secretary-General of the Council to the Contracting Parties and those Members of the Council that are not Contracting Parties to this Convention.

2. Any amendment or incorporation of new recommended practices decided upon under paragraph 1 of this Article shall enter into force six months after their communication by the Secretary-General of the Council. Each Contracting Party bound by a specific annex or chapter therein forming the subject of such amendments or incorporation of new recommended practices shall be deemed to have accepted those amendments or new recommended practices unless it enters a reservation under the procedure of Article 12 of this Convention.

Duration of accession

Article 17

1. This Convention is of unlimited duration but any Contracting Party may denounce it at any time after the date of its entry into force under Article 18 thereof.

2. The denunciation shall be notified by an instrument in writing, deposited with the depositary.

3. The denunciation shall take effect six months after the receipt of the instrument of denunciation by the depositary.

4. The provisions of paragraphs 2 and 3 of this Article shall also apply in respect of the specific annexes or chapters therein, for which any Contracting Party may withdraw its acceptance at any time after the date of the entry into force.

5. Any Contracting Party which withdraws its acceptance of the General Annex shall be deemed to have denounced the Convention. In this case, the provisions of paragraphs 2 and 3 also apply.

CHAPTER V

FINAL PROVISIONS

Entry into force of the Convention

Article 18

1. This Convention shall enter into force three months after five of the entities referred to in paragraphs 1 and 5 of Article 8 thereof have signed the Convention without reservation of ratification or have deposited their instruments of ratification or accession.

2. This Convention shall enter into force for any Contracting Party three months after it has become a Contracting Party in accordance with the provisions of Article 8.

3. Any specific annex or chapter therein to this Convention shall enter into force three months after five Contracting Parties have accepted that specific annex or that chapter.

4. After any specific annex or chapter therein has entered into force in accordance with paragraph 3 of this Article, that specific annex or chapter therein shall enter into force for any Contracting Party three months after it has notified its acceptance. No specific annex or chapter therein shall, however, enter into force for a Contracting Party before this Convention has entered into force for that Contracting Party.

Depositary of the Convention

Article 19

1. This Convention, all signatures with or without reservation of ratification and all instruments of ratification or accession shall be deposited with the Secretary-General of the Council.

2. The depositary shall:

- (a) receive and keep custody of the original texts of this Convention;
- (b) prepare certified copies of the original texts of this Convention and transmit them to the Contracting Parties and those Members of the Council that are not Contracting Parties and the Secretary-General of the United Nations;

- (c) receive any signature with or without reservation of ratification, ratification or accession to this Convention and receive and keep custody of any instruments, notifications and communications relating to it;
- (d) examine whether the signature or any instrument, notification or communication relating to this Convention is in due and proper form and, if need be, bring the matter to the attention of the Contracting Party in question;
- (e) notify the Contracting Parties, those Members of the Council that are not Contracting Parties, and the Secretary-General of the United Nations of:
 - signatures, ratifications, accessions and acceptances of annexes and chapters under Article 8 of this Convention,
 - new chapters of the General Annex and new specific annexes or chapters therein which the Management Committee decides to recommend to incorporate in this Convention,
 - the date of entry into force of this Convention, of the General Annex and of each specific annex or chapter therein in accordance with Article 18 of this Convention,
 - notifications received in accordance with Articles 8, 10, 11, 12 and 13 of this Convention,
 - withdrawals of acceptances of annexes/chapters by Contracting Parties,
 - denunciations under Article 17 of this Convention, and
 - any amendment accepted in accordance with Article 15 of this Convention and the date of its entry into force.

3. In the event of any difference appearing between a Contracting Party and the depositary as to the performance of the latter's functions, the depositary or that Contracting Party shall bring the question to the attention of the other Contracting Parties and the signatories or, as the case may be, the Management Committee or the Council.

Registration and authentic texts

Article 20

In accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations, this Convention shall be registered with the Secretariat of the United Nations at the request of the Secretary-General of the Council.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Kyoto, this eighteenth day of May nineteen hundred and seventy-three in the English and French languages, both texts being equally authentic, in a single original which shall be deposited with the Secretary-General of the Council who shall transmit certified copies to all the entities referred to in paragraph 1 of Article 8 of this Convention.

APPENDIX II

GENERAL ANNEX

- Chapter 1: General principles
- Chapter 2: Definitions
- Chapter 3: Clearance and other customs formalities
 - Duties and taxes
- Chapter 4:
 - A. Assessment, collection and payment of duties and taxes
 - B. Deferred payment of duties and taxes
 - C. Repayment of duties and taxes
- Chapter 5: Security
- Chapter 6: Customs control
- Chapter 7: Application of information technology
- Chapter 8: Relationship between the customs and third parties
- Chapter 9: Information, decisions and rulings supplied by the customs
 - A. Information of general application
 - B. Information of a specific nature
 - C. Decisions and rulings
- Chapter 10: Appeals in customs matters
 - A. Right of appeal
 - B. Form and grounds of appeal
 - C. Consideration of appeal

CHAPTER 1
GENERAL PRINCIPLES

1.1. Standard

The definitions, standards and transitional standards in this Annex shall apply to customs procedures and practices specified in this Annex and, insofar as applicable, to procedures and practices in the specific annexes.

1.2. Standard

The conditions to be fulfilled and customs formalities to be accomplished for procedures and practices in this Annex and in the specific annexes shall be specified in national legislation and shall be as simple as possible.

1.3. Standard

The customs shall institute and maintain formal consultative relationships with the trade to increase cooperation and facilitate participation in establishing the most effective methods of working commensurate with national provisions and international agreements.

CHAPTER 2

DEFINITIONS

For the purposes of the annexes to this Convention:

E1./F23.	«Appeal» means the act by which a person who is directly affected by a decision or omission of the customs and who considers himself to be aggrieved thereby seeks redress before a competent authority;
E2./F19.	«Assessment of duties and taxes» means the determination of the amount of duties and taxes payable;
E3./F4.	«Audit-based control» means measures by which the customs satisfy themselves as to the accuracy and authenticity of declarations through the examination of the relevant books, records, business systems and commercial data held by persons concerned;
E4./F15.	«Checking the goods declaration» means the action taken by the customs to satisfy themselves that the goods declaration is correctly made out and that the supporting documents required fulfil the prescribed conditions;
E5./F9.	«Clearance» means the accomplishment of the customs formalities necessary to allow goods to enter home use, to be exported or to be placed under another customs procedure;
E6./F10.	«Customs» means the Government Service which is responsible for the administration of customs law and the collection of duties and taxes and which

	administration of customs law and the collection of duties and taxes and which also has the responsibility for the application of other laws and regulations relating to the importation, exportation, movement or storage of goods;
E7./F3.	«Customs control» means measures applied by the customs to ensure compliance with customs law;
E8./F11.	«Customs duties» means the duties laid down in the customs tariff to which goods are liable on entering or leaving the customs territory;
E9./F16.	«Customs formalities» means all the operations which must be carried out by the persons concerned and by the customs in order to comply with the customs law;
E10./F18.	«Customs law» means the statutory and regulatory provisions relating to the importation, exportation, movement or storage of goods, the administration and enforcement of which are specifically charged to the customs, and any regulations made by the customs under their statutory powers;
E11./F2.	«Customs office» means the customs administrative unit competent for the performance of customs formalities, and the premises or other areas approved for that purpose by the competent authorities;
E12./F25.	«Customs territory» means the territory in which the customs law of a Contracting Party applies;
E13./F6.	«Decision» means the individual act by which the customs decide upon a matter relating to customs law;
E14./F7.	«Declarant» means any person who makes a goods declaration or in whose name such a declaration is made;
E15./F5.	«Due date» means the date when payment of duties and taxes is due;
E16./F12.	«Duties and taxes» means import duties and taxes and/or export duties and taxes;
E17./F27.	«Examination of goods» means the physical inspection of goods by the customs to satisfy themselves that the nature, origin, condition, quantity and value of the goods are in accordance with the particulars furnished in the goods declaration;
E18./F13.	«Export duties and taxes» means customs duties and all other duties, taxes or charges which are collected on or in connection with the exportation of goods, but not including any charges which are limited in amount to the approximate cost of services rendered or collected by the customs on behalf of another national authority;
E19./F8.	«Goods declaration» means a statement made in the manner prescribed by the customs, by which the persons concerned indicate the customs procedure to be applied to the goods and furnish the particulars which the customs require for its application;

E20./F14.	«Import duties and taxes» means customs duties and all other duties, taxes or charges which are collected on or in connection with the importation of goods, but not including any charges which are limited in amount to the approximate cost of services rendered or collected by the customs on behalf of another national authority;
E21./F1.	«Mutual administrative assistance» means actions of a customs administration on behalf of or in collaboration with another customs administration for the proper application of customs law and for the prevention, investigation and repression of customs offences;
E22./F21.	«Omission» means the failure to act or give a decision required of the customs by customs law within a reasonable time on a matter duly submitted to them;
E23./F22.	«Person» means both natural and legal persons, unless the context otherwise requires;
E24./F20.	«Release of goods» means the action by the customs to permit goods undergoing clearance to be placed at the disposal of the persons concerned;
E25./F24.	«Repayment» means the refund, in whole or in part, of duties and taxes paid on goods and the remission, in whole or in part, of duties and taxes where payment has not been made;
E26./F17.	«Security» means that which ensures to the satisfaction of the customs that an obligation to the customs will be fulfilled. Security is described as «general» when it ensures that the obligations arising from several operations will be fulfilled;
E27./F26.	«Third party» means any person who deals directly with the customs, for and on behalf of another person, relating to the importation, exportation, movement or storage of goods.

CHAPTER 3

CLEARANCE AND OTHER CUSTOMS FORMALITIES

Competent customs offices

3.1. Standard

The customs shall designate the customs offices at which goods may be produced or cleared. In determining the competence and location of these offices and their hours of business, the factors to be taken into account shall include in particular the requirements of the trade.

3.2. Standard

At the request of the person concerned and for reasons deemed valid by the customs, the latter shall, subject to the availability of resources, perform the functions laid down for the purposes of a customs procedure and practice outside the designated hours of business or away from

customs offices. Any expenses chargeable by the customs shall be limited to the approximate cost of the services rendered.

3.3. Standard

Where customs offices are located at a common border crossing, the customs administrations concerned shall correlate the business hours and the competence of those offices.

3.4. Transitional *standard*

At common border crossings, the customs administrations concerned shall, whenever possible, operate joint controls.

3.5. Transitional *standard*

Where the customs intend to establish a new customs office or to convert an existing one at a common border crossing, they shall, wherever possible, cooperate with the neighbouring customs to establish a juxtaposed customs office to facilitate joint controls.

The declarant

(a) Persons entitled to act as declarant

3.6. Standard

National legislation shall specify the conditions under which a person is entitled to act as declarant.

3.7. Standard

Any person having the right to dispose of the goods shall be entitled to act as declarant.

(b) Responsibilities of the declarant

3.8. Standard

The declarant shall be held responsible to the customs for the accuracy of the particulars given in the goods declaration and the payment of the duties and taxes.

(c) Rights of the declarant

3.9. Standard

Before lodging the goods declaration the declarant shall be allowed, under such conditions as may be laid down by the customs:

- (a) to inspect the goods; and
- (b) to draw samples.

3.10. Standard

The customs shall not require a separate goods declaration in respect of samples allowed to be drawn under customs supervision, provided that such samples are included in the goods declaration concerning the relevant consignment.

The goods declaration

(a) Goods declaration format and contents

3.11. Standard

The contents of the goods declaration shall be prescribed by the customs. The paper format of the goods declaration shall conform to the UN-layout key.

For automated customs clearance processes, the format of the electronically lodged goods declaration shall be based on international standards for electronic information exchange as prescribed in the Customs Cooperation Council Recommendations on information technology.

3.12. Standard

The customs shall limit the data required in the goods declaration to only such particulars as are deemed necessary for the assessment and collection of duties and taxes, the compilation of statistics and the application of customs law.

3.13. Standard

Where, for reasons deemed valid by the customs, the declarant does not have all the information required to make the goods declaration, a provisional or incomplete goods declaration shall be allowed to be lodged, provided that it contains the particulars deemed necessary by the customs and that the declarant undertakes to complete it within a specified period.

3.14. Standard

If the customs register a provisional or incomplete goods declaration, the tariff treatment to be accorded to the goods shall not be different from that which would have been accorded had a complete and correct goods declaration been lodged in the first instance.

The release of the goods shall not be delayed provided that any security required has been furnished to ensure collection of any applicable duties and taxes.

3.15. Standard

The customs shall require the lodgment of the original goods declaration and only the minimum number of copies necessary.

(b) Documents supporting the goods declaration

3.16. Standard

In support of the goods declaration the customs shall require only those documents necessary to permit control of the operation and to ensure that all requirements relating to the application of customs law have been complied with.

3.17. Standard

Where certain supporting documents cannot be lodged with the goods declaration for reasons deemed valid by the customs, they shall allow production of those documents within a specified period.

3.18. Transitional standard

The customs shall permit the lodgment of supporting documents by electronic means.

3.19. Standard

The customs shall not require a translation of the particulars of supporting documents except when necessary to permit processing of the goods declaration.

Lodgment, registration and checking of the goods declaration

3.20. Standard

The customs shall permit the lodging of the goods declaration at any designated customs office.

3.21. Transitional standard

The customs shall permit the lodging of the goods declaration by electronic means.

3.22. Standard

The goods declaration shall be lodged during the hours designated by the customs.

3.23. Standard

Where national legislation lays down a time limit for lodging the goods declaration, the time allowed shall be sufficient to enable the declarant to complete the goods declaration and to obtain the supporting documents required.

3.24. Standard

At the request of the declarant and for reasons deemed valid by the customs, the latter shall extend the time limit prescribed for lodging the goods declaration.

3.25. Standard

National legislation shall make provision for the lodging and registering or checking of the goods declaration and supporting documents prior to the arrival of the goods.

3.26. Standard

When the customs cannot register the goods declaration, they shall state the reasons to the declarant.

3.27. Standard

The customs shall permit the declarant to amend the goods declaration that has already been lodged, provided that when the request is received they have not begun to check the goods declaration or to examine the goods.

3.28. Transitional standard

The customs shall permit the declarant to amend the goods declaration if a request is received after checking of the goods declaration has commenced, if the reasons given by the declarant are deemed valid by the customs.

3.29. Transitional standard

The declarant shall be allowed to withdraw the goods declaration and apply for another customs procedure, provided that the request to do so is made to the customs before the goods have been released and that the reasons are deemed valid by the customs.

3.30. Standard

Checking the goods declaration shall be effected at the same time or as soon as possible after the goods declaration is registered.

3.31. Standard

For the purpose of checking the goods declaration, the customs shall take only such action as they deem essential to ensure compliance with customs law.

Special procedures for authorised persons

3.32. Transitional standard

For authorised persons who meet criteria specified by the customs, including having an appropriate record of compliance with customs requirements and a satisfactory system for managing their commercial records, the customs shall provide for:

- release of the goods on the provision of the minimum information necessary to identify the goods and permit the subsequent completion of the final goods declaration,
- clearance of the goods at the declarant's premises or another place authorised by the customs,
- and, in addition, to the extent possible, other special procedures such as:
- allowing a single goods declaration for all imports or exports in a given period where goods are imported or exported frequently by the same person,
- use of the authorised persons' commercial records to self-assess their duty and tax liability and, where appropriate, to ensure compliance with other customs requirements,
- allowing the lodgment of the goods declaration by means of an entry in the records of the authorised person to be supported subsequently by a supplementary goods declaration.

Examination of the goods

(a) Time required for examination of goods

3.33. Standard

When the customs decide that goods declared shall be examined, this examination shall take place as soon as possible after the goods declaration has been registered.

3.34. Standard

When scheduling examinations, priority shall be given to the examination of live animals and perishable goods and to other goods which the customs accept are urgently required.

3.35. Transitional standard

If the goods must be inspected by other competent authorities and the customs also schedules an examination, the customs shall ensure that the inspections are coordinated and, if possible, carried out at the same time.

(b) Presence of the declarant at examination of goods

3.36. Standard

The customs shall consider requests by the declarant to be present or to be represented at the examination of the goods. Such requests shall be granted unless exceptional circumstances exist.

3.37. Standard

If the customs deem it useful, they shall require the declarant to be present or to be represented at the examination of the goods to give them any assistance necessary to facilitate the examination.

(c) Sampling by the customs

3.38. Standard

Samples shall be taken only where deemed necessary by the customs to establish the tariff description and/or value of goods declared or to ensure the application of other provisions of national legislation. Samples drawn shall be as small as possible.

Errors

3.39. Standard

The customs shall not impose substantial penalties for errors where they are satisfied that such errors are inadvertent and that there has been no fraudulent intent or gross negligence. Where they consider it necessary to discourage a repetition of such errors, a penalty may be imposed but shall be no greater than is necessary for this purpose.

Release of goods

3.40. Standard

Goods declared shall be released as soon as the customs have examined them or decided not to examine them, provided that:

- no offence has been found,
- the import or export license or any other documents required have been acquired,
- all permits relating to the procedure concerned have been acquired, and
- any duties and taxes have been paid or that appropriate action has been taken to ensure their collection.

3.41. Standard

If the customs are satisfied that the declarant will subsequently accomplish all the formalities in respect of clearance they shall release the goods, provided that the declarant produces a

commercial or official document giving the main particulars of the consignment concerned and acceptable to the customs, and that security, where required, has been furnished to ensure collection of any applicable duties and taxes.

3.42. Standard

When the customs decide that they require laboratory analysis of samples, detailed technical documents or expert advice, they shall release the goods before the results of such examination are known, provided that any security required has been furnished and provided they are satisfied that the goods are not subject to prohibitions or restrictions.

3.43. Standard

When an offence has been detected, the customs shall not wait for the completion of administrative or legal action before they release the goods, provided that the goods are not liable to confiscation or forfeiture or to be needed as evidence at some later stage and that the declarant pays the duties and taxes and furnishes security to ensure collection of any additional duties and taxes and of any penalties which may be imposed.

Abandonment or destruction of goods

3.44. Standard

When goods have not yet been released for home use or when they have been placed under another customs procedure, and provided that no offence has been detected, the person concerned shall not be required to pay the duties and taxes or shall be entitled to repayment thereof:

- when, at his request, such goods are abandoned to the revenue or destroyed or rendered commercially valueless under customs control, as the customs may decide. Any costs involved shall be borne by the person concerned,
- when such goods are destroyed or irrecoverably lost by accident or *force majeure*, provided that such destruction or loss is duly established to the satisfaction of the customs,
- on shortages due to the nature of the goods when such shortages are duly established to the satisfaction of the customs.

Any waste or scrap remaining after destruction shall be liable, if taken into home use or exported, to the duties and taxes that would be applicable to such waste or scrap imported or exported in that state.

3.45. *Transitional standard*

When the customs sell goods which have not been declared within the time allowed or could not be released although no offence has been discovered, the proceeds of the sale, after deduction of any duties and taxes and all other charges and expenses incurred, shall be made over to those persons entitled to receive them or, when this is not possible, held at their disposal for a specified period.

CHAPTER 4

DUTIES AND TAXES

A. Assessment, collection and payment of duties and taxes

4.1. Standard

National legislation shall define the circumstances when liability to duties and taxes is incurred.

4.2. Standard

The time period within which the applicable duties and taxes are assessed shall be stipulated in national legislation. The assessment shall follow as soon as possible after the goods declaration is lodged or the liability is otherwise incurred.

4.3. Standard

The factors on which the assessment of duties and taxes is based and the conditions under which they are determined shall be specified in national legislation.

4.4. Standard

The rates of duties and taxes shall be set out in official publications.

4.5. Standard

National legislation shall specify the point in time to be taken into consideration for the purpose of determining the rates of duties and taxes.

4.6. Standard

National legislation shall specify the methods that may be used to pay the duties and taxes.

4.7. Standard

National legislation shall specify the person(s) responsible for the payment of duties and taxes.

4.8. Standard

National legislation shall determine the due date and the place where payment is to be made.

4.9. Standard

When national legislation specifies that the due date may be after the release of the goods, that date shall be at least 10 days after the release. No interest shall be charged for the period between the date of release and the due date.

4.10. Standard

National legislation shall specify the period within which the customs may take legal action to collect duties and taxes not paid by the due date.

4.11. Standard

National legislation shall determine the rate of interest chargeable on amounts of duties and taxes that have not been paid by the due date and the conditions of application of such interest.

4.12. Standard

When the duties and taxes have been paid, a receipt constituting proof of payment shall be issued to the payer, unless there is other evidence constituting proof of payment.

4.13. Transitional standard

National legislation shall specify a minimum value and/or a minimum amount of duties and taxes below which no duties and taxes will be collected.

4.14. Standard

If the customs find that errors in the goods declaration or in the assessment of the duties and taxes will cause or have caused the collection or recovery of an amount of duties and taxes less than that legally chargeable, they shall correct the errors and collect the amount underpaid. However, if the amount involved is less than the minimum amount specified in national legislation, the customs shall not collect or recover that amount.

B. Deferred payment of duties and taxes

4.15. Standard

Where national legislation provides for the deferred payment of duties and taxes, it shall specify the conditions under which such facility is allowed.

4.16. Standard

Deferred payment shall be allowed without interest charges to the extent possible.

4.17. Standard

The period for deferred payment of duties and taxes shall be at least 14 days.

C. Repayment of duties and taxes

4.18. Standard

Repayment shall be granted where it is established that duties and taxes have been overcharged as a result of an error in their assessment.

4.19. Standard

Repayment shall be granted in respect of imported or exported goods which are found to have been defective or otherwise not in accordance with the agreed specifications at the time of importation or exportation and are returned either to the supplier or to another person designated by the supplier, subject to the following conditions:

- the goods have not been worked, repaired or used in the country of importation, and are re-exported within a reasonable time,
- the goods have not been worked, repaired or used in the country to which they were exported, and are re-imported within a reasonable time.

Use of the goods shall, however, not hinder the repayment if such use was indispensable to discover the defects or other circumstances which caused the re-exportation or re-importation of the goods.

As an alternative to re-exportation or re-importation, the goods may be abandoned to the revenue or destroyed or rendered commercially valueless under customs control, as the customs may decide. Such abandonment or destruction shall not entail any cost to the revenue.

4.20. Transitional standard

Where permission is given by the customs for goods originally declared for a customs procedure with payment of duties and taxes to be placed under another customs procedure, repayment shall be made of any duties and taxes charged in excess of the amount due under the new procedure.

4.21. Standard

Decisions on claims for repayment shall be reached, and notified in writing to the persons concerned, without undue delay, and repayment of amounts overcharged shall be made as soon as possible after the verification of claims.

4.22. Standard

Where it is established by the customs that the overcharge is a result of an error on the part of the customs in assessing the duties and taxes, repayment shall be made as a matter of priority.

4.23. Standard

Where time limits are fixed beyond which claims for repayment will not be accepted, such limits shall be of sufficient duration to take account of the differing circumstances pertaining to each type of case in which repayment may be granted.

4.24. Standard

Repayment shall not be granted if the amount involved is less than the minimum amount specified in national legislation.

CHAPTER 5

SECURITY

5.1. Standard

National legislation shall enumerate the cases in which security is required and shall specify the forms in which security is to be provided.

5.2. Standard

The customs shall determine the amount of security.

5.3. Standard

Any person required to provide security shall be allowed to choose any form of security provided that it is acceptable to the customs.

5.4. Standard

Where national legislation provides, the customs shall not require security when they are satisfied that an obligation to the customs will be fulfilled.

5.5. Standard

When security is required to ensure that the obligations arising from a customs procedure will be fulfilled, the customs shall accept a general security, in particular from declarants who regularly declare goods at different offices in the customs territory.

5.6. Standard

Where security is required, the amount of security to be provided shall be as low as possible and, in respect of the payment of duties and taxes, shall not exceed the amount potentially chargeable.

5.7. Standard

Where security has been furnished, it shall be discharged as soon as possible after the customs are satisfied that the obligations under which the security was required have been duly fulfilled.

CHAPTER 6 CUSTOMS CONTROL

6.1. Standard

All goods, including means of transport, which enter or leave the customs territory, regardless of whether they are liable to duties and taxes, shall be subject to customs control.

6.2. Standard

Customs control shall be limited to that necessary to ensure compliance with the customs law.

6.3. Standard

In the application of customs control, the customs shall use risk management.

6.4. Standard

The customs shall use risk analysis to determine which persons and which goods, including means of transport, should be examined and the extent of the examination.

6.5. Standard

The customs shall adopt a compliance measurement strategy to support risk management.

6.6. Standard

Customs control systems shall include audit-based controls.

6.7. Standard

The customs shall seek to cooperate with other customs administrations and seek to conclude mutual administrative assistance agreements to enhance customs control.

6.8. Standard

The customs shall seek to cooperate with the trade and seek to conclude memoranda of understanding to enhance customs control.

6.9. Transitional standard

The customs shall use information technology and electronic commerce to the greatest possible extent to enhance customs control.

6.10. Standard

The customs shall evaluate traders' commercial systems where those systems have an impact on customs operations to ensure compliance with customs requirements.

CHAPTER 7

APPLICATION OF INFORMATION TECHNOLOGY

7.1. Standard

The customs shall apply information technology to support customs operations, where it is cost-effective and efficient for the customs and for the trade. The customs shall specify the conditions for its application.

7.2. Standard

When introducing computer applications, the customs shall use relevant internationally accepted standards.

7.3. Standard

The introduction of information technology shall be carried out in consultation with all relevant parties directly affected, to the greatest extent possible.

7.4. Standard

New or revised national legislation shall provide for:

- electronic commerce methods as an alternative to paper-based documentary requirements,
- electronic as well as paper-based authentication methods,
- the right of the customs to retain information for their own use and, as appropriate, to exchange such information with other customs administrations and all other legally approved parties by means of electronic commerce techniques.

CHAPTER 8

RELATIONSHIP BETWEEN THE CUSTOMS AND THIRD PARTIES

8.1. Standard

Persons concerned shall have the choice of transacting business with the customs either directly or by designating a third party to act on their behalf.

8.2. Standard

National legislation shall set out the conditions under which a person may act for and on behalf of another person in dealing with the customs and shall lay down the liability of third parties to the customs for duties and taxes and for any irregularities.

8.3. Standard

The customs transactions where the person concerned elects to do business on his own account shall not be treated less favourably or be subject to more stringent requirements than those customs transactions which are handled for the person concerned by a third party.

8.4. Standard

A person designated as a third party shall have the same rights as the person who designated him in those matters related to transacting business with the customs.

8.5. Standard

The customs shall provide for third parties to participate in their formal consultations with the trade.

8.6. Standard

The customs shall specify the circumstances under which they are not prepared to transact business with a third party.

8.7. Standard

The customs shall give written notification to the third party of a decision not to transact business.

CHAPTER 9

INFORMATION, DECISIONS AND RULINGS SUPPLIED BY THE CUSTOMS

A. Information of general application

9.1. Standard

The customs shall ensure that all relevant information of general application pertaining to customs law is readily available to any interested person.

9.2. Standard

When information that has been made available must be amended due to changes in customs law, administrative arrangements or requirements, the customs shall make the revised information readily available sufficiently in advance of the entry into force of the changes to enable interested persons to take account of them, unless advance notice is precluded.

9.3. Transitional standard

The customs shall use information technology to enhance the provision of information.

B. Information of a specific nature

9.4. Standard

At the request of the interested person, the customs shall provide, as quickly and as accurately as possible, information relating to the specific matters raised by the interested person and pertaining to customs law.

9.5. Standard

The customs shall supply not only the information specifically requested but also any other pertinent information which they consider the interested person should be made aware of.

9.6. Standard

When the customs supply information, they shall ensure that they do not divulge details of a private or confidential nature affecting the customs or third parties unless such disclosure is required or authorised by national legislation.

9.7. Standard

When the customs cannot supply information free of charge, any charge shall be limited to the approximate cost of the services rendered.

C. Decisions and rulings

9.8. Standard

At the written request of the person concerned, the customs shall notify their decision in writing within a period specified in national legislation. Where the decision is adverse to the person concerned, the reasons shall be given and the right of appeal advised.

9.9. Standard

The customs shall issue binding rulings at the request of the interested person, provided that the customs have all the information they deem necessary.

CHAPTER 10

APPEALS IN CUSTOMS MATTERS

A. Right of appeal

10.1. Standard

National legislation shall provide for a right of appeal in customs matters.

10.2. Standard

Any person who is directly affected by a decision or omission of the customs shall have a right of appeal.

10.3. Standard

The person directly affected by a decision or omission of the customs shall be given, after having made a request to the customs, the reasons for such decision or omission within a period specified in national legislation. This may or may not result in an appeal.

10.4. Standard

National legislation shall provide for the right of an initial appeal to the customs.

10.5. Standard

Where an appeal to the customs is dismissed, the appellant shall have the right of a further appeal to an authority independent of the customs administration.

10.6. Standard

In the final instance, the appellant shall have the right of appeal to a judicial authority.

B. Form and grounds of appeal

10.7. Standard

An appeal shall be lodged in writing and shall state the grounds on which it is being made.

10.8. Standard

A time limit shall be fixed for the lodgment of an appeal against a decision of the customs and it shall be such as to allow the appellant sufficient time to study the contested decision referred to in Chapter 10.2. and to prepare an appeal.

10.9. Standard

Where an appeal is to the customs they shall not, as a matter of course, require that any supporting evidence be lodged together with the appeal but shall, in appropriate circumstances, allow a reasonable time for the lodgment of such evidence.

C. Consideration of appeal

10.10. Standard

The customs shall give its ruling upon an appeal and written notice thereof to the appellant as soon as possible.

10.11. Standard

Where an appeal to the customs is dismissed, the customs shall set out the reasons therefor in writing and shall advise the appellant of his right to lodge any further appeal with an administrative or independent authority and of any time limit for the lodgement of such appeal.

10.12. Standard

Where an appeal is allowed, the customs shall put their decision or the ruling of the independent or judicial authority into effect as soon as possible, except in cases where the customs appeal against the ruling.

MÓDOSÍTÓ JEGYZŐKÖNYV A VÁMELJÁRÁSOK EGYSZERŰSÍTÉSÉRŐL ÉS ÖSSZEHANGOLÁSÁRÓL SZÓLÓ NEMZETKÖZI EGYEZMÉNYHEZ

(Kelt Brüsszelben, 1999. június 26-án)

A vámeljáráások egyszerűsítéséről és összehangolásáról szóló (Kiotóban, 1973. május 18-án megkötött és 1974. szeptember 25-én hatályba lépett), a Váme gyüttműködési Tanács (a továbbiakban a Tanács) égisze alatt létrehozott nemzetközi egyezmény (a továbbiakban az Egyezmény) Szerződő Felei,

FIGYELEMBE VÉVE, hogy az alábbi célok elérése érdekében, vagyis:

- a vámeljáráások és a gyakorlat tekintetében a Szerződő Felek között fennálló eltérések kiküszöbölése, melyek akadályozhatják a nemzetközi kereskedelmet és a nemzetközi forgalmat egyéb területeken,
- a nemzetközi kereskedelem és a vámszervek részéről a vámeljáráások és a gyakorlat könnyítése, egyszerűsítése és összehangolása iránti igény megvalósítása,
- a vámellenőrzésre vonatkozó megfelelő normák biztosítása, és

- a vámszervek alkalmassá tétele a kereskedelemben és az adminisztratív módszerekben, az eljárásokban bekövetkező jelentősebb változásokra történő válaszadásra,

az Egyezményt módosítani kell,

FIGYELEMBE VÉVE továbbá, hogy a módosított Egyezmények

- biztosítani kell az egyszerűsítésre és összehangolásra vonatkozó alapelvek kötelező érvényét a módosított Egyezmény Szerződő Felei tekintetében,
- biztosítani szükséges a megfelelő és eredményes ellenőrzési módszerekkel támogatott hatékony eljárást a vámszervek részére,
- lehetővé kell tennie a vámeljáráások és a gyakorlat magas fokú egyszerűsítését és összehangolását, amely a Tanács egyik legfontosabb célja, és amely jelentős mértékben hozzájárul a nemzetközi kereskedelem egyszerűsítéséhez,

A KÖVETKEZŐKBEN ÁLLAPODTAK MEG:

1. cikk

Az Egyezmény preambuluma és cikkei az e jegyzőkönyv I. függelékében rögzített szövegnek megfelelően módosulnak.

2. cikk

Az Egyezmény mellékleteinek helyébe az e jegyzőkönyv II. függelékében található általános melléklet és a III. függelékében szereplő speciális mellékletek lépnek.

3. cikk

(1) Az Egyezmény mindegyik Szerződő Fele bejelentheti, hogy e jegyzőkönyvet – beleértve az I. és a II. függelékeket is – magára nézve kötelező érvényűnek elfogadja:

- a) aláírással, a megerősítés fenntartása nélkül,
- b) a megerősítés fenntartásával, az aláírást követően megerősítő okirat letétbe helyezésével; vagy
- c) csatlakozással.

(2) E jegyzőkönyv a Tanács székhelyén, Brüsszelben az Egyezmény Szerződő Felei számára 2000. június 30-ig aláírásra nyitva áll. Ezen időpontot követően csatlakozásra áll nyitva.

(3) E jegyzőkönyv az I. és a II. függeléket is beleértve három hónappal azt követően lép hatályba, miután negyven Szerződő Fél az utólagos megerősítés fenntartása nélkül aláírta a jegyzőkönyvet, vagy a megerősítő, illetve a csatlakozási okiratot letétbe helyezte.

(4) Miután az 1. bekezdésnek megfelelően negyven Szerződő Fél kifejezte egyetértését azzal, hogy a jegyzőkönyvet magára nézve kötelező érvényűnek elfogadja, az Egyezmény

egyres Szerződő Felei már csak e jegyzőkönyv részeseiként fogadhatják el az Egyezmény módosításait. E Szerződő Felek számára a jegyzőkönyv három hónappal azt követően lép hatályba, miután azt a megerősítés fenntartása nélkül aláírták, illetve a megerősítő vagy a csatlakozási okiratot letétbe helyezték.

4. cikk

Az Egyezmény bármelyik Szerződő Fele, ha magára nézve e jegyzőkönyvet kötelező érvényűnek elismeri, a III. függelék bármely speciális mellékletét, vagy bármelyik fejezetét is elfogadhatja, és a Tanács főtitkárát értesítenie kell az elfogadásról, a fenntartásairól az egyes eljárások tekintetében.

5. cikk

E jegyzőkönyv hatályba lépését követően a Tanács főtitkára nem fogad el semmilyen megerősítő vagy az Egyezményhez való csatlakozásról kiállított okiratot.

6. cikk

E jegyzőkönyv Szerződő Felei viszonylatában e jegyzőkönyv és függelékei az Egyezmény helyébe lépnek.

7. cikk

E jegyzőkönyv letéteményese a Tanács főtitkára, aki e jegyzőkönyv I. függeléke 19. cikkének megfelelően teljesíti feladatát.

8. cikk

E jegyzőkönyv 1999. június 26. napjától nyitva áll aláírásra az Egyezmény Szerződő Felei előtt a Tanács brüsszeli székhelyén.

9. cikk

Az Egyesült Nemzetek Szervezetének Alapokmánya 102. cikkének megfelelően a Tanács főtitkárának felkérésére e jegyzőkönyvet és függelékeit az Egyesült Nemzetek Titkárságánál nyilvántartásba kell venni.

Fentiek hitelül az erre kellően feljogosított meghatalmazottak aláírták az Egyezményt.

Kelt Brüsszelben, az 1999. év június havának huszonhatodik napján, francia és angol nyelven, mindkét szöveg egyaránt hiteles, egy eredeti példányban, melyet a Tanács főtitkáránál letétbe helyeznek, aki e jegyzőkönyv I. függeléke 8. cikkének 1. bekezdése szerint valamennyi érintettnek hiteles másolatot küld.

I. FÜGGELÉK

NEMZETKÖZI EGYEZMÉNY A VÁMELJÁRÁSOK EGYSZERŰSÍTÉSÉRŐL ÉS ÖSSZEHANGOLÁSÁRÓL (módosított)

PREAMBULUM

A Vámegyütműködési Tanács égisze alatt létrehozott ezen Egyezmény Szerződő Felei,

TÖREKEDVE a Szerződő Felek vámeljárási és gyakorlata között fennálló, a nemzetközi kereskedelmet és egyéb nemzetközi csereforgalmat akadályozó eltérések kiküszöbölésére,

ATTÓL A SZÁNDÉKTÓL VEZÉRELVE, hogy a vámeljárási és a gyakorlat egyszerűsítésével és összehangolásával, valamint a nemzetközi együttműködés elősegítésével hatékonyan hozzájáruljanak a kereskedelem és a kereskedelmi forgalom fejlődéséhez,

MEGÁLLAPÍTVA, hogy a nemzetközi kereskedelem egyszerűsítése révén jelentős előnyök érhetők el a vámellenőrzésre vonatkozó normák veszélyeztetése nélkül,

FELISMERVE, hogy ezen egyszerűsítés és összehangolás különösen az alábbi alapelvek alkalmazásával valósítható meg:

- a vámeljárási és a gyakorlat folyamatos korszerűsítését célzó programok megvalósítása és a hatékonyság, valamint a hatások növelése,
- a vámeljárási és a gyakorlat kiszámítható, következetes és áttekinthető módon történő alkalmazása,
- az érdekelt feleknek minden – a vámot érintő törvényekre, rendeletekre, adminisztratív irányelvekre, vámeljárási és a gyakorlatra vonatkozó – szükséges információval való ellátása,
- a korszerű technikák, úgymint a kockázatelemzés és az auditált ellenőrzés, valamint az informatikai technológiák lehető legszélesebb körű alkalmazásának elfogadása,
- szükség szerint más nemzeti hatóságokkal, a vámigazgatással és a kereskedelmi szervezetekkel történő együttműködés,
- a megfelelő nemzetközi előírások alkalmazása,
- könnyen elérhető adminisztratív és jogi felülvizsgálati eljárások biztosítása az érintett felek részére,

MEGGYŐZŐDVE arról, hogy a fenti célkitűzéseket és alapelveket magába foglaló nemzetközi okmány, amelynek alkalmazását a Szerződő Felek vállalják, a vámeljárási és a gyakorlat nagyfokú egyszerűsítéséhez és összehangolásához vezet, amely a Vámegyütműködési Tanács alapvető célja, nagymértékben hozzájárul ezzel a nemzetközi kereskedelem könnyítéséhez,

MEGÁLLAPODTAK AZ ALÁBBIKBAN:

I. FEJEZET

Meghatározások

1. cikk

Ezen Egyezmény alkalmazásában:

- a) „kötelező rendelkezés”: rendelkezés, amelynek a bevezetése elismerten szükséges a vámeljárássok és a gyakorlat egyszerűsítésének és összehangolásának eléréséhez;
- b) „átmeneti kötelező rendelkezés”: rendelkezés az általános mellékletben, amelynek bevezetéséhez hosszabb idő engedélyezett;
- c) „ajánlott gyakorlat”: elismert rendelkezés a speciális mellékletek egyikében, és az a gyakorlat, amelynek a lehető legszélesebb körű alkalmazása kívánatos;
- d) „nemzeti jogszabályok”: a Szerződő Fél illetékes hatóságai által megállapított törvények, rendeletek és egyéb intézkedések, amelyeket az érintett Szerződő Fél egész területén alkalmazni kell vagy olyan hatályos szerződések, amelyek e Félre nézve kötelezőek;
- e) „általános melléklet”: jogi rendelkezések azon csoportja, amely ezen Egyezményben említett minden vámeljárássra és gyakorlatra alkalmazható;
- f) „speciális melléklet”: jogi rendelkezések azon csoportja, amely ezen Egyezményben említett egy vagy több vámeljárássra és gyakorlatra alkalmazható;
- g) „iránymutatások”: az általános mellékletben, a speciális mellékletekben és fejezeteiben szereplő rendelkezések magyarázatai, amelyek a kötelező rendelkezések, az átmeneti kötelező rendelkezések és az ajánlott gyakorlat alkalmazásánál követendő lehetséges irányokat tüntetnek fel, és amelyek különösen a javasolt gyakorlat leírását, illetve a jelentősebb egyszerűsítési példák ajánlását tartalmazzák;
- h) „állandó technikai bizottság”: a Tanács állandó technikai bizottsága;
- i) „Tanács”: az a szervezet, amelyet a Váme gyüttműködési Tanácsot létrehozó, 1950. december 15-én, Brüsszelben kötött egyezmény hozott létre;
- j) „vám- vagy gazdasági unió”: államok által létrehozott és azokból álló unió, amely illetékes ezen államokra kötelező érvényű jogszabályt elfogadni az Egyezmény tárgyát képező ügyekben és illetékes ezen Egyezmény aláírásáról, megerősítéséről, illetve az ahhoz történő csatlakozásról belső eljárási szabályainak megfelelően dönteni.

II. FEJEZET

HATÁLY ÉS SZERKEZET

Az Egyezmény hatálya

2. cikk

A Szerződő Felek vállalják a vámeljáráások egyszerűsítésének és összehangolásának előmozdítását, és ennek érdekében ezen Egyezmény által előírt keretek között igazodnak az Egyezmény mellékleteiben szereplő kötelező rendelkezésekhez, átmeneti kötelező rendelkezésekhez és az ajánlott gyakorlathoz. Mindazonáltal semmi sem gátolja a Szerződő Feleket az Egyezményben előírtnál nagyobb kedvezmény nyújtásában; ajánlatos, hogy mindegyik Szerződő Fél a lehető legnagyobb mértékben nyújtson ilyen kedvezményeket.

3. cikk

Ezen Egyezmény rendelkezései nem zárják ki a nemzeti jogszabályok alkalmazását a vámellenőrzés tárgyát képező árukra vonatkozó tilalmak, korlátozások tekintetében.

Az Egyezmény szerkezete

4. cikk

- (1) Az Egyezmény a törzsrészből, az általános mellékletből és a speciális mellékletekből áll.
- (2) Jelen Egyezmény általános melléklete és minden egyes speciális melléklete főszabályként fejezetekre tagolódik, amelyek az alábbiakat tartalmazzák:
 - a) a fogalom-meghatározásokat, és
 - b) a kötelező rendelkezéseket, amelyek közül néhány az általános mellékletben átmeneti kötelező rendelkezés.
- (3) Valamennyi speciális melléklet az ajánlott gyakorlatot is tartalmazza.
- (4) Valamennyi melléklethez iránymutatások tartoznak, amelyek szövege a Szerződő Felekre nézve nem kötelező.

5. cikk

Ezen Egyezmény alkalmazásában a Szerződő Fél által kötelezően elfogadott speciális mellékletek és azok fejezetei ezen Szerződő Fél tekintetében az Egyezmény szerves részét képezik, és a Szerződő Felet érintő, az Egyezményre történő bármely hivatkozást úgy kell tekinteni, mint egyúttal e mellékletekre és fejezetekre történő hivatkozást.

III. FEJEZET

AZ EGYEZMÉNY KEZELÉSE

Intézőbizottság

6. cikk

(1) Intézőbizottság alakul ezen Egyezmény végrehajtásának vizsgálata és minden, az értelmezés és alkalmazás egységének biztosítása érdekében tett intézkedés, valamint minden javasolt módosítás tanulmányozása céljából.

(2) A Szerződő Felek tagjai az intézőbizottságnak.

(3) A 8. cikknek megfelelően ezen Egyezmény Szerződő Felévé válás feltételeit teljesítő Fél részéről vagy a Kereskedelmi Világszervezet bármelyik tagja részéről az illetékes adminisztratív szervezet jogosult megfigyelői minőségben részt venni az intézőbizottság ülésein. A megfigyelők státuszát és jogait a Tanács határozatban állapítja meg. Ezek a jogok a határozat hatályba lépését megelőzően nem gyakorolhatók.

(4) Az intézőbizottság felkérheti bármely nemzetközi, kormányzati és nem kormányzati szervezet képviselőjét az intézőbizottság ülésein megfigyelői minőségben történő részvételre.

(5) Az intézőbizottság:

a) a Szerződő Felek számára ajánlást fogalmaz meg

i. ezen Egyezmény törzsrészének módosítására,

ii. az általános melléklet, a speciális mellékletek és azok fejezetei módosítására, az általános mellékletbe új fejezetek felvételére, és

iii. új speciális mellékletek csatolására, valamint új fejezetek felvételére a speciális mellékletekbe,

b) határozhat az ajánlott gyakorlat módosításáról vagy a 16. cikknek megfelelően új ajánlott gyakorlat felvételéről a speciális mellékletekbe vagy azok fejezeteibe,

c) figyelemmel kíséri az Egyezmény rendelkezéseinek végrehajtását a 13. cikk (4) bekezdésének megfelelően,

d) felülvizsgálja és korszerűsíti az iránymutatásokat,

e) figyelemmel kíséri minden egyéb, az Egyezménnyel kapcsolatos és hatáskörébe tartozó kérdést;

f) határozatairól tájékoztatja az állandó technikai bizottságot és a Tanácsot.

(6) A Szerződő Felek illetékes adminisztratív szervei közlik a Tanács főtitkárával e cikk (5) a), b), c) vagy d) bekezdéseire vonatkozó javaslataikat és azok indokát, valamint az intézőbizottság üléseinek napirendi pontjai közé felvenni javasolt téma iránti kérést. A Tanács főtitkáranak a javaslatokat a Szerződő Felek illetékes szervei és e cikk (2), (3) és (4) bekezdéseiben említett megfigyelők tudomására kell hoznia.

(7) Az intézőbizottság évente legalább egyszer ülésezik. Évente elnököt és elnökhelyettest választ. A Tanács főtitkára küldi el a meghívót, valamint a tervezett napirendi pontokat az intézőbizottság ülése előtt legalább hat héttel a Szerződő Felek illetékes szerveihez és e cikk (2), (3) és (4) bekezdéseiben említett megfigyelőkhöz.

(8) Amennyiben a határozat megegyezéssel nem jön létre, az intézőbizottság elé terjesztett ügyeket a jelen lévő Szerződő Felek szavazással döntenek el. E cikk (5) bekezdés a), b) vagy c) pontjaira vonatkozó javaslatok esetében kétharmados szavazati többség szükséges. Minden egyéb ügyben az intézőbizottság egyszerű szótöbbséggel dönt.

(9) Az ezen Egyezmény 8. cikke (5) bekezdésének alkalmazása esetén a vám- vagy gazdasági unió, mint Szerződő Fél, szavazás esetén csak annyi szavazattal rendelkezik, amennyi a Szerződő Félnek tekintendő tagjait megilleti.

(10) Az ülés lezárása előtt az intézőbizottság beszámolót fogad el. Ezt a beszámolót el kell juttatni a Tanácshoz, a Szerződő Felekhez és a (2), (3) és (4) bekezdésekben említett megfigyelőkhöz.

(11) Az e cikkben nem szabályozott kérdésekben a Tanács eljárási szabályait kell alkalmazni, kivéve, ha az intézőbizottság másképp határoz.

7. cikk

Az intézőbizottságban a szavazás minden egyes speciális mellékletéről és a speciális mellékletben szereplő minden egyes fejezetről külön-külön történik.

- a) A Szerződő Felek jogosultak szavazni az Egyezmény törzsrészének és általános mellékletének értelmezését, alkalmazását vagy módosítását érintő kérdésekben.
- b) A már hatályba lépett speciális mellékletet vagy a speciális melléklet valamely fejezetét érintő ügyekben csak az adott speciális mellékletet vagy annak fejezetét már elfogadó Szerződő Felek jogosultak szavazni.
- c) Valamennyi Szerződő Fél jogosult szavazni az új speciális mellékletek vagy a speciális mellékletek új fejezeteinek tervezetéről.

IV. FEJEZET

SZERZŐDŐ FELEK

Az Egyezmény megerősítése

8. cikk

(1) A Tanács tagjai és az Egyesült Nemzetek Szervezete vagy szakosított intézményeinek bármelyik tagja ezen Egyezmény Szerződő Felévé válhat:

- a) aláírással, megerősítés fenntartása nélkül;
- b) a megerősítés fenntartásával, az aláírást követően megerősítő okirat letétbe helyezésével; vagy
- c) csatlakozással.

(2) Ezen Egyezmény 1974. június 30-ig nyitva áll aláírásra Brüsszelben, a Tanács székházában, az e cikk (1) bekezdésében hivatkozott tagok számára. Ezen időpontot követően pedig a tagok csatlakozására áll nyitva.

(3) Ezen Egyezmény aláírásakor, megerősítésekor vagy ahhoz történő csatlakozáskor valamennyi Szerződő Félnek meg kell jelölnie, mely speciális mellékleteket vagy fejezeteket fogadja el. Ezt követően bejelentheti a letéteményesnél további egy vagy több speciális melléklet vagy annak fejezetei elfogadását.

(4) E cikk (3) bekezdésének megfelelően minden új speciális melléklet vagy annak egy új fejezete elfogadása esetén a Szerződő Felek értesítik a letéteményest.

(5) a) Bármelyik vám- vagy gazdasági unió e cikk (1), (2) és (3) bekezdéseinek megfelelően ezen Egyezmény Szerződő Felévé válhat. A vám- vagy gazdasági uniók tájékoztatják a letéteményest az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó ügyekben rájuk ruházott hatáskörükről. Továbbá kötelesek a letéteményest tájékoztatni a hatáskörükben bekövetkező minden lényeges módosulásról.

b) Az a vám- vagy gazdasági unió, amely ezen Egyezménynek Szerződő Fele, a hatáskörébe tartozó ügyekben saját nevében gyakorolja azokat a jogokat és teljesíti azokat a kötelezettségeket, amelyeket az unió azon tagjaira ró, amelyek az Egyezmény Szerződő Felei. Ilyen esetben az unió tagjai nem jogosultak egyedileg gyakorolni e jogokat, ideértve a szavazati jogot is.

9. cikk

(1) Valamennyi Szerződő Félre, amely megerősíti az Egyezményt vagy csatlakozik hozzá, az Egyezmény – beleértve az általános mellékletet is – bármely módosítása, amely a megerősítő, illetve a csatlakozási okirat letétbe helyezésnek napjáig hatályba lépett, kötelező hatállyal bír.

(2) Valamennyi Szerződő Félre, amely elfogad egy speciális mellékletet vagy annak fejezetét, kötelező érvényű minden, a speciális mellékletben vagy ennek fejezetében szereplő kötelező rendelkezésre vonatkozó módosítás, amely a melléklet vagy fejezet elfogadásáról a letéteményes értesítésének napjáig hatályba lépett. Valamennyi Szerződő Félre, amely elfogad egy speciális mellékletet vagy annak fejezetét, kötelező érvényű bármilyen ezekben szereplő ajánlott gyakorlat módosítása, amely a melléklet vagy fejezet elfogadásáról a letéteményesnek küldött értesítés napjáig lépett hatályba, amennyiben egy vagy több ajánlott gyakorlattal kapcsolatban ezen Egyezmény 12. cikkének megfelelően nem jelentett be fenntartást.

Az Egyezmény alkalmazása

10. cikk

(1) Bármelyik Szerződő Fél az Egyezmény megerősítés fenntartása nélküli aláírása, vagy a megerősítő, illetve a csatlakozási okirat letétbe helyezése időpontjában, vagy ezt követően bármikor ezen Egyezmény letéteményesének bejelentheti, hogy az Egyezmény kiterjed mindazon területekre, vagy mindazon területek bármelyikére, amelyek nemzetközi kapcsolataiért felelős. Az ilyen bejelentés három hónappal azt követően lép hatályba, hogy azt a letéteményes kézhez vette. Mindazonáltal az Egyezmény mindaddig nem hatályos a bejelentésben megjelölt területek vonatkozásában, amíg ezen Egyezmény a vonatkozó Szerződő Fél tekintetében hatályba nem lépett.

(2) Bármelyik Szerződő Fél, amely e cikk (1) bekezdése értelmében bejelentette az Egyezmény kiterjesztését valamely olyan területre, melynek nemzetközi kapcsolataiért felelős, értesítheti a letéteményest az Egyezmény 19. cikkében lefektetett eljárás szerint, hogy az érintett területre többé nem alkalmazza ezen Egyezményt.

11. cikk

Ezen Egyezmény alkalmazásában, a vám- vagy gazdasági unió tájékoztatni köteles a Tanács főtitkárát a vám- vagy gazdasági uniót alkotó területekről, és arról, hogy e területeket egységes területnek kell tekinteni.

A rendelkezések elfogadása és fenntartások

12. cikk

(1) Az általános melléklet kötelező valamennyi Szerződő Fél számára.

(2) Bármelyik Szerződő Fél elfogadhat egy vagy több speciális mellékletet, vagy azok egy vagy több fejezetét. Azon Szerződő Fél számára, amely elfogad egy speciális mellékletet, vagy annak egy fejezetét (fejezeteit), az abban foglalt valamennyi kötelező rendelkezés kötelezővé válik. Azon Szerződő Fél számára, amely elfogad egy speciális mellékletet, vagy annak egy fejezetét (fejezeteit), annak (azoknak) valamennyi ajánlott gyakorlata kötelezővé válik, kivéve, ha az elfogadás időpontjában, illetve azt követően bejelenti fenntartását az Egyezmény letéteményesénél az ajánlott gyakorlat tekintetében, amellyel szemben fenntartással kíván élni, bemutatva a nemzeti jogszabályainak rendelkezései és a szóban forgó ajánlott gyakorlat között fennálló különbséget. Bármelyik Szerződő Fél, amelyik fenntartást jelentett be a

letéteményesnél, azokat értesítéssel bármikor visszavonhatja részben vagy egészben, a visszavonás hatálybalépése időpontjának megjelölésével.

(3) Valamennyi Szerződő Fél, amelyre valamely speciális melléklet, vagy annak fejezete(i) kötelező érvényű, köteles minden három éves időszak végén – amelynek kezdete az Egyezménynek a Szerződő Fél részére történő hatályba lépése időpontja –, megvizsgálni a 2. bekezdésben meghatározott feltételekkel összhangban tett fenntartások visszavonásának lehetőségét, és értesíteni a Tanács főtáitkárát a vizsgálat eredményéről, részletesen ismertetve a nemzeti jogszabályok rendelkezéseit, melyek alapján véleménye szerint a fenntartások visszavonása ellentmondáshoz vezetne.

A rendelkezések végrehajtása

13. cikk

(1) A Szerződő Feleknek az általános mellékletben és az általuk elfogadott speciális melléklet(ek)ben, és a fejezet(ek)ben szereplő kötelező rendelkezéseket az e melléklet(ek)nek vagy fejezet(ek)nek a szóban forgó Szerződő Fél viszonylatában történő hatályba lépése időpontjától számított 36 hónapon belül végre kell hajtania.

(2) A Szerződő Feleknek az általános mellékletben szereplő átmeneti kötelező rendelkezéseket az általános mellékletnek a szóban forgó Szerződő Fél viszonylatában történő hatályba lépésének időpontjától számított 60 hónapon belül végre kell hajtania.

(3) A Szerződő Feleknek az általuk elfogadott speciális melléklet(ek)ben vagy fejezet(ek)ben szereplő ajánlott gyakorlatokat az e melléklet(ek)nek vagy fejezet(ek)nek a szóban forgó Szerződő Fél viszonylatában történő hatályba lépése időpontjától számított 36 hónapon belül végre kell hajtania, kivéve, ha az érintett egy vagy több ilyen ajánlott gyakorlattal szemben fenntartást jelentett be.

(4) a) Amennyiben e cikk (1) vagy (2) bekezdésében meghatározott időszak valamelyik Szerződő Fél számára elégtelennek bizonyul a gyakorlatban az általános melléklet rendelkezéseinek végrehajtására, a Szerződő Fél e cikk (1) vagy (2) bekezdésében említett időszak lejárta előtt kérheti meghosszabbítását az intézőbizottságtól. A kérés előterjesztésekor a Szerződő Félnek fel kell tüntetnie az általános melléklet azon rendelkezését (rendelkezéseit), amely(ek)re vonatkozóan az időtartam meghosszabbítását kéri, valamint a kérés indokát.

b) Az intézőbizottság kivételes esetben engedélyezhet ilyen hosszabbítást. Az intézőbizottságnak minden ilyen hosszabbítást engedélyező határozatában fel kell tüntetnie a határozatot igazoló kivételes körülményt és a hosszabbítás semmilyen esetben sem lehet egy évnél hosszabb. A hosszabbítás lejárta után a Szerződő Félnek értesítenie kell a letéteményest azon rendelkezések végrehajtásáról, amelyekre a hosszabbítás vonatkozott.

Vitás kérdések rendezése

14. cikk

- (1) Ezen Egyezmény értelmezése vagy alkalmazása során két vagy több Szerződő Fél között felmerülő vitás kérdést, amennyiben lehetséges, tárgyalás útján kell rendezni.
- (2) Minden vitás kérdést, amelyet tárgyalás útján nem sikerült rendezni, a vitában álló Szerződő Felek az intézőbizottság elé terjesztenek, amely megvizsgálja azt és javaslatot tesz a rendezésre.
- (3) A vitában álló Szerződő Felek előre megegyezhetnek abban, hogy az intézőbizottság javaslatait kötelező érvényűnek fogadják el.

Az Egyezmény módosításai

15. cikk

- (1) A 6. cikk (5) bekezdése a) pontja i. és ii. alpontjának megfelelően az intézőbizottság részéről a Szerződő Feleknek javasolt módosítások szövegét a Tanács főtitkára közli valamennyi Szerződő Féllel és a Tanács azon tagjaival, amelyek nem Szerződő Felek.
- (2) Az Egyezmény törzsrészének módosításai tizenkét hónappal azután lépnek hatályba valamennyi Szerződő Fél tekintetében, miután az intézőbizottság a módosításokat ajánló ülésén részt vett Szerződő Felek letétbe helyezték az elfogadásról szóló okirataikat, és ha a módosítások közlésének időpontját követő tizenkét hónapon belül egyik Szerződő Fél sem él fenntartással.
- (3) Az általános mellékletre vagy a speciális mellékletekre vagy ez utóbbiak fejezeteire vonatkozó ajánlott módosításokat a Szerződő Felek számára a kihirdetést követő hat hónapon belül elfogadottnak kell tekinteni, kivéve:
 - a) ha az egyik Szerződő Fél fenntartással él, vagy ha speciális melléklet vagy fejezet esetében egy olyan Szerződő Fél, amely számára kötelező érvényű az adott speciális melléklet vagy fejezet, fenntartással él, vagy
 - b) ha egyik Szerződő Fél tájékoztatja a Tanács főtitkárát arról, hogy bár az ajánlott módosítást szándékában áll elfogadni, de az elfogadás szükséges feltételei még nem teljesültek.
- (4) Amennyiben valamelyik Szerződő Fél e cikk (3) bekezdése b) pontjának megfelelő értesítést küld a Tanács főtitkárának mindaddig, amíg nem közli az ajánlott módosítás elfogadását a Tanács főtitkárával, e cikk (3) bekezdésében említett hat hónapos időtartam lejártá után tizennyolc hónapon belül a módosítással szemben fenntartással élhet.
- (5) A javasolt módosítással kapcsolatban az e cikk (3) bekezdése a) pontjának vagy (4) bekezdésének megfelelően közölt fenntartás esetén a módosítás el nem fogadottnak számít és semmilyen hatállyal nem bír.

(6) Amennyiben bármelyik Szerződő Fél e cikk (3) bekezdése b) pontjának megfelelően értesítést küld, a módosítást az alábbi két időpont közül a korábbiól számítva elfogadottnak kell tekinteni:

- a) az az időpont, amikor az értesítést küldő összes Szerződő Fél közölte a Tanács főttségével az ajánlott módosítások elfogadását, feltéve, hogy ha valamennyi elfogadás az e cikk (3) bekezdésében említett hat hónapos időszak lejártá előtt történt, ez az időpont tekinthető az említett hat hónapos időszak lejáratási időpontjának;
- b) az e cikk (4) bekezdésében szereplő tizennyolc hónapos időszak lejáratási időpontja.

(7) Az elfogadottnak tekintett, az általános mellékletre vagy a speciális mellékletekre vonatkozó valamennyi módosítás vagy hat hónappal az elfogadás időpontját követően lép hatályba, vagy, amennyiben az ajánlott módosításban eltérő időszak szerepel, ezen időszak lejártával, azon időponttól számítva, amikor a módosítást elfogadottnak tekintik.

(8) A Tanács főttsége haladéktalanul közli az Egyezmény Szerződő Feleivel e cikk (3) bekezdése a) pontjának megfelelően az ajánlott módosításra beérkezett fenntartást, és a (3) bekezdés b) pontja alapján kapott értesítést. A Tanács főttsége ezt követően tájékoztatja a Szerződő Feleket arról, hogy az ilyen értesítést küldő Szerződő Fél vagy Felek fenntartással élt(ek), vagy elfogadta(elfogadták) az ajánlott módosítást.

16. cikk

(1) Ezen Egyezmény 15. cikkében meghatározott módosítási eljárástól függetlenül, az intézőbizottság a 6. cikk értelmében határozhat bármelyik ajánlott gyakorlat módosításáról vagy új ajánlott gyakorlat beépítéséről bármelyik speciális mellékletbe vagy annak fejezetébe. A Tanács főttsége mindegyik Szerződő Felet meghívja az intézőbizottság tanácskozásaira. Az ilyen módon elhatározott módosítások vagy ajánlott gyakorlat szövegét a Tanács főttsége közli a Szerződő Felekkel és a Tanács azon tagjaival, amelyek ezen Egyezménynek nem Szerződő Felei.

(2) Azok az ajánlott gyakorlatra vonatkozó módosítások vagy kiegészítések, amelyek e cikk (1) bekezdésének alkalmazásával kapcsolatos határozat tárgyát képezik, hat hónappal a Tanács főttsége közlését követően lépnek hatályba. Mindazok a Szerződő Felek, amelyekre nézve a módosítások vagy kiegészítések tárgyát képező speciális melléklet vagy a melléklet egyik fejezete kötelező érvényű, e módosítások vagy az új ajánlott gyakorlat elfogadottnak tekinthetők, kivéve, ha ezen Egyezmény 12. cikkében meghatározott eljárásnak megfelelően fenntartást jelentettek be.

A csatlakozás időtartama

17. cikk

(1) Ezen Egyezmény határozatlan időre szól, azonban bármelyik Szerződő Fél az Egyezmény hatályba lépése után bármikor felmondhatja a 18. cikk értelmében.

(2) Az Egyezmény felmondását írásban, okirat letétbe helyezésével kell bejelenteni a letéteményesnél.

(3) A felmondás hat hónappal a felmondási okirat letétbe helyezésének időpontját követően lép hatályba.

(4) E cikk (2) és (3) bekezdésének rendelkezései vonatkoznak a speciális melléletekre, illetve azok fejezeteire is, amelyekre vonatkozóan a Szerződő Felek a hatálybalépést követő bármely időpontban az elfogadó nyilatkozatukat visszavonhatják.

(5) Ha bármelyik Szerződő Fél visszavonja egyetértését az általános melléklet elfogadásáról, úgy kell tekinteni, mintha az Egyezményt mondta volna fel. Ebben az esetben a (2) és (3) bekezdés rendelkezéseit is alkalmazni kell.

V. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

Az Egyezmény hatályba lépése

18. cikk

(1) Ezen Egyezmény három hónappal azt követően lép hatályba, hogy a 8. cikk (1) és (5) bekezdésében említett államok közül öt aláírta az Egyezményt a megerősítés fenntartása nélkül, vagy a megerősítő illetve a csatlakozási okiratát letétbe helyezte.

(2) Ezen Egyezmény bármelyik Szerződő Fél tekintetében három hónappal azt követően lép hatályba, hogy a 8. cikk értelmében Szerződő Félle vált.

(3) Ezen Egyezmény bármely speciális melléklete vagy utóbbiak bármely fejezete három hónappal azt követően lép hatályba, hogy azt öt Szerződő Fél elfogadta.

(4) Amennyiben e cikk (3) bekezdésének megfelelően valamely speciális melléklet vagy annak fejezete hatályba lépett, e speciális melléklet vagy ennek fejezete további Szerződő Fél számára három hónappal azt követően lép hatályba, amint jelezte ezek elfogadását. Jelen Egyezménynek valamelyik Szerződő Fél számára történő hatályba lépését megelőzően azonban egyetlen speciális melléklet vagy annak egyetlen fejezete sem léphet hatályba ugyanezen Szerződő Fél vonatkozásában.

Az Egyezmény letétbe helyezése

19. cikk

(1) Ezen Egyezmény megerősítés fenntartásával vagy a nélküli aláírásáról szóló, valamint minden megerősítő illetve csatlakozási okiratot a Tanács főtítkárnál kell letétbe helyezni.

(2) A letéteményes

a) átveszi és megőrzi ezen Egyezmény eredeti szövegét,

- b) elkészíti és eljuttatja ezen Egyezmény eredeti szövegének hitelesített másolatát a Szerződő Felekhez, a Tanács azon tagjaihoz, amelyek nem Szerződő Felek, valamint az Egyesült Nemzetek Főtitkárához,
- c) átvesz minden megerősítés fenntartásával vagy a nélkül tett aláírást, és minden megerősítő illetve csatlakozási okiratot, valamint átvesz és megőrizz valamennyi ezekkel kapcsolatos okiratot, bejelentést és közlést,
- d) megvizsgálja, hogy az Egyezménnyel kapcsolatos okirat aláírása, a bejelentés vagy a közlés érvényes és helyes formában történt-e, és ha szükséges, az ügyet az adott Szerződő Fél tudomására hozza,
- e) értesíti a Szerződő Feleket, a Tanács azon tagjait, amelyek nem Szerződő Felek, és az Egyesült Nemzetek Főtitkárát
- ezen Egyezmény 8. cikke értelmében történt aláírásokról, megerősítésekről és csatlakozásokról, illetve a mellékletek és a fejezetek elfogadásáról,
 - az intézőbizottság határozata szerint ezen Egyezménybe beépíteni javasolt, az általános melléklet új fejezeteiről és új speciális mellékletekről vagy azok új fejezeteiről,
 - az ezen Egyezmény 18. cikkében foglaltaknak megfelelően az Egyezmény, az általános melléklet és minden egyes speciális melléklet és az abban szereplő fejezetek hatályba lépésének napjáról,
 - az ezen Egyezmény 8., 10., 11., 12. és 13. cikkében foglaltak értelmében kapott bejelentésekről,
 - a Szerződő Felek mellékleteket/fejezeteket elfogadó nyilatkozatainak visszavonásáról,
 - az ezen Egyezmény 17. cikkében foglaltaknak megfelelően tett felmondásokról, és
 - minden, ezen Egyezmény 15. cikkének megfelelően elfogadottnak tekintendő módosításról, valamint a hatályba lépések időpontjáról.

(3) Amennyiben nézeteltérés merül fel valamelyik Szerződő Fél és a letéteményes között az utóbbi feladatainak végrehajtását illetően, a letéteményesnek, vagy a szóban forgó Szerződő Félnak a kérdést a többi Szerződő Fél és az aláírók, vagy ha szükséges, az intézőbizottság és a Tanács tudomására kell hoznia.

Nyilvántartás és hiteles szövegek

20. cikk

Az Egyesült Nemzetek Alapokmánya 102. cikkének megfelelően a Tanács főtitkárának kérésére ezen Egyezményt az Egyesült Nemzetek Titkárságánál nyilvántartásba veszik.

Ennek hitelesül a kellően meghatalmazott alulírottak aláírták az Egyezményt.

Kelt Kiotóban, az 1973. év május havának tizennyolcadik napján angol és francia nyelven, mindkét szöveg egyaránt hiteles, egy eredeti példányban, mely a Tanács főtitkáránál kerül letétbe helyezésre, aki ezen Egyezmény 8. cikkének (1) bekezdésében említett valamennyi érintett részére hiteles másolatot küld.

II. FÜGGELÉK

ÁLTALÁNOS MELLÉKLET

TARTALOMJEGYZÉK

1. fejezet	Általános alapelvek
2. fejezet	Fogalom-meghatározások
3. fejezet	A vámkezelés és egyéb vámalakiságok
4. fejezet	Vámok és adók
	A. A vámok és adók kiszabása, beszedése és megfizetése
	B. A vámok és adók halasztott megfizetése
	C. A vámok és adók visszafizetése
5. fejezet	Biztosíték
6. fejezet	Vámellenőrzés
7. fejezet	Az informatika alkalmazása
8. fejezet	A vámhatóság és harmadik felek kapcsolata
9. fejezet	A vámhatóság által nyújtott információk, valamint az általa hozott határozatok és rendelkezések
	A. Általános felhasználói információk
	B. Egyedi információk
	C. Határozatok és rendelkezések
10. fejezet	Jogorvoslat vámügyekben

- A. Jogorvoslathoz való jog
- B. A jogorvoslat formája és indokai
- C. A jogorvoslat iránti kérelem vizsgálata

1. FEJEZET

ÁLTALÁNOS ALAPELVEK

1.1 Kötelező rendelkezés

Ezen melléklet meghatározásai, kötelező rendelkezései és átmeneti kötelező rendelkezései a mellékletben meghatározott vámeljáráásokra és gyakorlati alkalmazásukra vonatkoznak, továbbá – amennyiben alkalmazhatóak – a speciális mellékletben szereplő eljárásokra és gyakorlati alkalmazásukra is.

1.2 Kötelező rendelkezés

E melléklet és a speciális mellékletek eljárásai és gyakorlati alkalmazása tekintetében teljesíteni szükséges feltételeket és vámalakiságokat a nemzeti jogszabályokban kell meghatározni, és ezeknek a lehető legegyszerűbbeknek kell lenniük.

1.3 Kötelező rendelkezés

A vámhatóság hivatalos párbeszédes kapcsolatot alakít ki és tart fenn a kereskedelem képviselőivel, az együttműködés megerősítése és a nemzeti rendelkezésekkel és a nemzetközi egyezményekkel összhangban lévő leghatékonyabb munkamódszerek kialakításában való részvétel elősegítése céljából.

2. FEJEZET

FOGALOM-MEGHATÁROZÁSOK

Ezen Egyezmény mellékleteinek alkalmazásában:

E1./F23	„jogorvoslat”: az a cselekmény, amellyel a közvetlenül érintett személy, aki a vámhatóság döntése vagy mulasztása által sértve érzi magát, annak orvoslása céljából az illetékes hatósághoz fordul;
E2./F19	„vámok és adók kiszabása”: a megfizetendő vámok és adók összegének meghatározását jelenti;
E3./F4	„auditált ellenőrzés”: azon intézkedés, amely alkalmazásával a vámhatóság

	meggyőződik a nyilatkozatok pontosságáról és hitelességéről az érintett személyek birtokában levő minden vonatkozó üzleti könyv, nyilvántartás, könyvelési rendszer és kereskedelmi adat vizsgálata révén;
E4./F15	„árunyilatkozat ellenőrzése”: a vámhatóság intézkedése annak érdekében, hogy meggyőződjön az árunyilatkozat helyes kiállításáról, és arról, hogy a kívánt bizonylatok az előírt feltételeknek megfelelnek;
E5./F9	„vámkezelés”: az áruk kiviteléhez, belföldi forgalomba bocsátásához vagy más vámeljárás alá vonásához szükséges vámalakiságok teljesítését jelenti;
E6./F10	„vámhatóság”: állami szakszolgálat, amely felelős a vámjog végrehajtásáért, a vámok és adók beszedéséért, valamint az áruk behozatalára, kivitelére, átvitelére vagy raktározására vonatkozó egyéb törvények és rendeletek alkalmazásáért;
E7./F3	„vámellenőrzés”: a vámhatóság azon intézkedései, amelyeket a vámjog betartásának biztosítása érdekében hajt végre;
E8./F11	„vámok”: azok a Vámtarifában meghatározott tételek, amelyeket az áruk után – a vámterületre belépéskor vagy annak elhagyásakor – meg kell fizetni;
E9./F16	„vámalakiságok”: az érintett személy és a vámhatóság részéről elvégezni szükséges műveletek összessége a vámjog betartása érdekében;
E10./F18	„vámjog”: az áruk behozatalára, kivitelére, átvitelére vagy raktározására vonatkozó, törvényben és egyéb jogszabályokban rögzített rendelkezések összessége, amelyek végrehajtása és érvényre juttatása kifejezetten a vámhatóság feladata, továbbá minden olyan előírás, amelyet a vámhatóság törvényi felhatalmazásánál fogva kiad;
E11./F2	„vámhivatal”: vámigazgatási egység, amely illetékes eljárni a vámalakiságok végrehajtásában, továbbá azok a helyiségek vagy területek, amelyeket e célra az arra illetékes hatóság jóváhagyott;
E12./F25	„vámterület”: az a terület, melyen a Szerződő Fél vámjogát alkalmazzák;
E13./F6	„határozat”: a vámhatóság döntése a vámjog alapján egy adott ügyben;
E14./F7	„nyilatkozattevő”: személy, aki árunyilatkozatot tesz, vagy akinek a nevében azt megteszik;
E15./F5	„esedékesség”: időpont, amelytől kezdve a vámok és adók megfizetésére vonatkozó kötelezettség életbe lép;
E16./F12	„vámok és adók”: behozatali vámok és adók és/vagy kiviteli vámok és adók;
E17./F27	„áruvizsgálat”: az áruk fizikai vizsgálata, amellyel a vámhatóság meggyőződik arról, hogy az áruk jellege, származása, állapota, mennyisége és értéke megegyezik az árunyilatkozaton feltüntetett adatokkal;
E18./F13	„kiviteli vámok és adók”: vámok és minden más olyan adók, díjak és egyéb befizetési kötelezettségek, amelyeket az áru kivitelekor vagy azzal kapcsolatban szednek be, kivéve azokat a költségeket, amelyek összege a nyújtott szolgáltatások megközelítő költségére korlátozódik, vagy amelyeket a vámhatóság más nemzeti hatóság megbízásából szed be;
E19./F8	„árunyilatkozat”: a vámhatóság által előírt módon tett nyilatkozat, amelyben az érintett személyek megjelölik az árukra alkalmazni kért vámeljárást, és amelyen megadják azokat az adatokat, amelyeket a vámhatóság ezen eljárás alkalmazásához előír;
E20./F14	„behozatali vámok és adók”: azok a vámok és minden más olyan adók, és egyéb befizetési kötelezettségek, amelyeket a vámáru behozatalakor vagy azzal kapcsolatban szednek be, kivéve azokat a költségeket, amelyek összege a nyújtott szolgáltatások megközelítő költségére korlátozódik, vagy amelyeket a vámhatóság más nemzeti hatóság megbízásából szed be;

E21./F1	„kölcsonös adminisztratív segítségnyújtás”: a vámhatóságnak egy másik vámhatóság részére vagy azzal együttműködésben tett intézkedései a vámjog megfelelő alkalmazása, továbbá a vámjog megsértésének megelőzése, felderítése és visszaszorítása érdekében;
E22./F21	„mulasztás”: a vámhatósághoz megfelelően előterjesztett ügyben az ésszerű időn belüli, a vámjogszabályok által előírt intézkedés vagy határozathozatal elmulasztását jelenti;
E23./F22	„személy”: egyaránt jelent természetes és jogi személyt, hacsak a szövegösszefüggés másként nem kívánja;
E24./F20	„áru kiadása”: az a művelet, amellyel a vámhatóság a vámkezelés tárgyát képező árukat az érintett rendelkezésére bocsátja;
E25./F24	„visszafizetés”: az áru után fizetett vámok és adók részben vagy egészen történő visszatérítése, illetve, ha a fizetés még nem történt meg, a vám és adó részben vagy egészen történő elengedése;
E26./F17	„biztosíték”: biztosítja a vámhatóságot, hogy egy vele szemben fennálló fizetési kötelezettség teljesítve lesz. A biztosíték „általános”, ha számos műveletből eredő kötelezettség teljesítését biztosítja;
E27./F26	„harmadik fél”: valamennyi személy, aki az áruk behozatalára, kivitelére, átvitelére vagy raktározására vonatkozóan egy másik személy érdekében és nevében közvetlenül eljár a vámhatóságnál.

3. FEJEZET

A VÁMKEZELÉS ÉS EGYÉB VÁMALAKISÁGOK

Illetékes vámhivatalok

3.1 Kötelező rendelkezés

A vámhatóság kijelöli azokat a vámhivatalokat, ahol az áruk bemutathatók vagy vámkezelhetők. Meghatározza a vámhivatalok illetékességét és helyét, valamint a hivatalos nyitvatartási időt, a kereskedelem követelményeit figyelembe véve.

3.2 Kötelező rendelkezés

Az érintett személy kérelmére, a vámhatóság által elfogadható indokok esetén – amennyiben a szükséges források rendelkezésre állnak –, a vámhatóság a megjelölt hivatalos nyitvatartási időn és a vámhivatali helyiségen kívül is elvégezheti a vámeljáráshoz kapcsolódó és a gyakorlati alkalmazás által megkövetelt feladatokat. A vámhatóság által felszámított minden költségnek a teljesített szolgáltatások megközelítő költségére kell korlátozódnia.

3.3 Kötelező rendelkezés

Ha a vámhivatalok közös határátkelőhelyen helyezkednek el, az illetékes vámigazgatások összehangolják a hivatalos nyitvatartási időt, továbbá a hivatalok illetékességét.

3.4 Átmeneti kötelező rendelkezés

Közös határátkelőhelyeken az illetékes vámigazgatások, amikor csak lehetséges, közös vámellenőrzést tartanak.

3.5 Átmeneti kötelező rendelkezés

Amennyiben a vámhatóság új vámhivatalt szándékozik létesíteni vagy egy már működő vámhivatalt kíván átalakítani közös határátkelőhelyen, együttműködik, amennyire lehetséges, a szomszédos vámhatósággal, a vámhivatalok egymás mellé helyezésében a közös vámvizsgálatok megkönnyítése érdekében.

A nyilatkozattevő

a) Nyilatkozattevőként eljárni jogosult személyek

3.6 Kötelező rendelkezés

A nemzeti jogszabálynak kell meghatározni azokat a feltételeket, amelyek alapján egy személy nyilatkozattevőként jogosult eljárni.

3.7 Kötelező rendelkezés

Bármely személy, akinek az áru felett rendelkezési joga van, jogosult nyilatkozattevőként eljárni.

b) A nyilatkozattevő felelőssége:

3.8 Kötelező rendelkezés

A nyilatkozattevő felelősséggel tartozik a vámhatósághoz benyújtott árnyilatkozaton feltüntetett adatok pontosságáért, valamint a vámok és adók megfizetéséért.

c) A nyilatkozattevő jogai

3.9 Kötelező rendelkezés

Az árnyilatkozat benyújtása előtt – a vámhatóság által megállapított feltételekkel – a nyilatkozattevő jogosult arra, hogy:

- a) az árut megvizsgálja, és
- b) mintát vegyen.

3.10 Kötelező rendelkezés

A vámhatóság nem követelhet külön árnyilatkozatot a mintákról a felügyelete mellett történő mintavétel esetén, feltéve, ha ezek a minták a megfelelő szállítmányra vonatkozó árnyilatkozatban benne foglaltatnak.

Az árnyilatkozat

a) *Az árnyilatkozat formája és tartalma*

3.11 Kötelező rendelkezés

Az árnyilatkozat tartalmát a vámhatóság írja elő. A papíron kiállított árnyilatkozatoknak az Egyesült Nemzetek formátumának kell megfelelnie.

A számítógépesített vámkezelési eljárások esetében az elektronikus úton benyújtott árnyilatkozat formátumának az elektronikus adatszolgáltatásra vonatkozó nemzetközi szabványnak kell megfelelnie, amint azt a Vámegyhátműködési Tanács informatikára vonatkozó ajánlásaiban leírja.

3.12 Kötelező rendelkezés

A vámhatóságnak csak a legszükségesebbekre kell korlátoznia az árnyilatkozaton feltüntetni igényelt adatokat a vámok és adók kivetéséhez és beszedéséhez, a statisztikák összeállításához és a vámjog alkalmazásához.

3.13 Kötelező rendelkezés

Amennyiben a vámhatóság által elismert okok miatt a nyilatkozattevőnek nem áll rendelkezésére az árnyilatkozat kiállításához megkívánt összes információ, akkor ideiglenes vagy hiányos árnyilatkozat benyújtása megengedhető, feltéve, ha tartalmazza a vámhatóság által szükségesnek ítélt adatokat és a nyilatkozattevő vállalja, hogy meghatározott időn belül kiegészíti azt.

3.14 Kötelező rendelkezés

Ha a vámhatóság ideiglenes vagy hiányos árnyilatkozatot vesz nyilvántartásba, az árura megállapított tarifális elbánás nem különbözhet attól, ami a teljes és helyes árnyilatkozat alapján eredetileg került volna megállapításra.

Az áru kiadását nem lehet késleltetni, ha a szükséges biztosítékot az alkalmazandó vámok és adók beszedésének garantálására benyújtották.

3.15 Kötelező rendelkezés

A vámhatóság az árnyilatkozat eredeti példányának és csak minimális számban szükséges másolati példányának benyújtását írhatja elő.

b) *Árnyilatkozatot alátámasztó okmányok*

3.16 Kötelező rendelkezés

A vámhatóság az árunyilatkozat alátámasztására csak azokat az okmányokat követeli meg, amelyek lehetővé teszik az eljárás ellenőrzését, biztosítják a vámjog alkalmazásával kapcsolatos valamennyi előírás teljesülését.

3.17 Kötelező rendelkezés

Amennyiben bizonyos alátámasztó bizonylatok a vámhatóság által elfogadott okok miatt nem nyújthatók be az árunyilatkozással együtt, a vámhatóság engedélyezi ezen okmányok meghatározott időn belül történő bemutatását.

3.18 Átmeneti kötelező rendelkezés

A vámhatóság engedélyezi a bizonylatok elektronikus úton történő benyújtását.

3.19 Kötelező rendelkezés

A vámhatóság nem követelheti meg a bizonylatok adatainak lefordítását, kivéve, ha ezt az árunyilatkozat feldolgozása szükségessé teszi.

Az árunyilatkozat benyújtása, nyilvántartásba vétele és ellenőrzése

3.20 Kötelező rendelkezés

A vámhatóság az árunyilatkozat benyújtását valamennyi kijelölt vámhivatalban engedélyezi.

3.21 Átmeneti kötelező rendelkezés

A vámhatóság engedélyezi az árunyilatkozat elektronikus úton történő benyújtását.

3.22 Kötelező rendelkezés

Az árunyilatkozatot a vámhatóság által meghatározott nyitvatartási időben kell benyújtani.

3.23 Kötelező rendelkezés

Amennyiben a nemzeti jogszabályok határidőt állapítanak meg az árunyilatkozat benyújtására, az engedélyezett időnek elegendőnek kell lennie a nyilatkozattevő számára az árunyilatkozat kitöltéséhez és az előírt bizonylatok beszerzéséhez.

3.24 Kötelező rendelkezés

A nyilatkozattevő kérelmére a vámhatóság az általa elfogadott okokból meghosszabbíthatja az árunyilatkozat benyújtására előírt határidőt.

3.25 Kötelező rendelkezés

A nemzeti jogszabályok állapítják meg az árunyilatkozatnak és bizonylatoknak az áru

megérkezése előtti benyújtásának és nyilvántartásba vételének vagy ellenőrzésének feltételeit.

3.26 Kötelező rendelkezés

Ha a vámhatóság nem tudja az árunyilatkozatot nyilvántartásba venni, ennek okait a nyilatkozattevő tudomására hozza.

3.27 Kötelező rendelkezés

A vámhatóság engedélyezi, hogy a nyilatkozattevő módosíthassa a már benyújtott árunyilatkozatot, feltéve, hogy a kérelem beadásakor a vámhatóság még nem kezdte meg az árunyilatkozat ellenőrzését vagy az áru vizsgálatát.

3.28 Átmeneti kötelező rendelkezés

A vámhatóság engedélyezi a nyilatkozattevőnek az árunyilatkozat módosítását, még ha az erre irányuló kérelmet az árunyilatkozat ellenőrzésének megkezdését követően adták is be, amennyiben a nyilatkozattevő indokai a vámhatóság részéről elfogadhatók.

3.29 Átmeneti kötelező rendelkezés

A nyilatkozattevő jogosult az árunyilatkozat visszavonására és egy másik vámeljárás alkalmazását indítványozni, feltéve, ha az erre irányuló kérelmet az áru kiadása előtt nyújtja be a vámhatósághoz és annak indokait a vámhatóság elfogadja.

3.30 Kötelező rendelkezés

Az árunyilatkozat ellenőrzését a nyilvántartásba vétellel egy időben, vagy azt követően a lehető legrövidebb időn belül kell végrehajtani.

Különleges eljárások meghatalmazott személyek számára

3.32 Átmeneti kötelező rendelkezés

Azon meghatalmazott személyeknek, akik/amelyek eleget tesznek a vámhatóság részéről meghatározott feltételeknek, többek között a vámjogi követelményeknek való megfelelés szempontjából megfelelő múlttal rendelkeznek és saját kereskedelmi könyvelésük vezetésére hatékony rendszert alkalmaznak, a vámhatóság biztosítja:

- az áru kiadását, az áru azonosításához és a végleges árunyilatkozat utólagos kiállításának lehetővé tételéhez szükséges minimális információ nyújtása alapján;
- az áru vámkezelését a nyilatkozattevő helyiségeiben vagy területén vagy a vámhatóság által jóváhagyott egyéb helyen;
- és ezen kívül más különleges eljárások nyújtását a lehetséges mértékig, mint például:
- egy meghatározott időszak összes behozatalára vagy kivitelére egyetlen árunyilatkozat benyújtásának engedélyezését, amennyiben az áruk kivitelét vagy behozatalát ugyanaz a személy gyakran végzi,
- a meghatalmazott személyek kereskedelmi könyveléseinek alkalmazását a vámok és

- adók önkivetéssel történő kiszabásához és adott esetben az egyéb vámelőírásoknak való megfelelés biztosítása érdekében,
- lehetővé tenni az árunyilatkozat benyújtását a meghatalmazott személy könyvelésébe történő bejegyzés útján, amelyet később egy kiegészítő árunyilatkozattal kell kiegészíteni.

Az áru vizsgálat

a) Az áru vizsgálatához előírt idő

3.33 Kötelező rendelkezés

Amennyiben a vámhatóság úgy dönt, hogy a bejelentett árut megvizsgálja, ezt a vizsgálatot az árunyilatkozat nyilvántartásba vétele után a lehető leghamarabb elvégzi.

3.34 Kötelező rendelkezés

Az áruvizsgálatok ütemezése során elsőbbséget kell adni az élő állatok, a romlandó áruk és egyéb olyan áruk ellenőrzésének, melyek sürgős elvégzését a vámhatóság indokoltnak elfogadja.

3.35 Átmeneti kötelező rendelkezés

Ha az árut más illetékes hatóságnak is meg kell vizsgálnia és a vámhatóság szintén vizsgálat lefolytatását irányozza elő, a vámhatóság biztosítja, hogy a vizsgálatokat egyeztessék, és ha lehetséges, azonos időben hajtsák végre.

b) A nyilatkozattevő jelenléte az áru vizsgálatánál

3.36 Kötelező rendelkezés

A vámhivatal figyelembe veszi a nyilatkozattevő kérelmét arra vonatkozóan, hogy részt vehessen, illetve képviseltethesse magát az áru vizsgálatánál. Az ilyen kérelmeket elfogadják, hacsak kivételes körülmények nem merülnek fel.

3.37 Kötelező rendelkezés

Ha a vámhatóság hasznosnak ítéli, előírja, hogy a nyilatkozattevő jelen legyen, vagy képviseltesse magát az áru vizsgálatánál annak érdekében, hogy a vizsgálat elősegítéséhez minden szükséges segítséget megadjon.

c) Mintavétel a vámhatóság által

3.38 Kötelező rendelkezés

Mintavételre csak akkor kerülhet sor, amikor arra a vámhatóság megítélése szerint a bejelentett áru tarifális besorolásához és/vagy a vámérték megállapításához, vagy a nemzeti jog más rendelkezéseinek alkalmazásához szükség van. A mintavétel alkalmával a lehető legkisebb minta vételére kerülhet sor.

Hibák

3.39 Kötelező rendelkezés

A vámhatóság nem szab ki jelentős bírságot a hibákért, ha meggyőződött arról, hogy a hibák figyelmetlenségből adódtak és azokat nem csalás szándékával vagy súlyos gondatlanságból követték el. Amennyiben úgy ítéli meg, hogy az ilyen hibák ismétlődését szükséges megelőzni, bírságot szabhat ki, amely azonban nem lehet nagyobb, mint amekkora a cél érdekében szükséges.

Áru kiadása

3.40 Kötelező rendelkezés

A bejelentett árut kiadják, amint a vámhatóság megvizsgálta azt, vagy úgy döntött, hogy nem vizsgálja meg, feltéve, hogy:

- semmilyen szabály megsértését nem tapasztalta,
- a behozatali vagy kiviteli engedélyt, illetve bármilyen egyéb előírt okmányt bemutatták,
- az adott eljárással kapcsolatos minden engedélyt bemutatták, és
 - minden vámot és adót megfizettek, vagy azok beszedésének biztosításához a megfelelő intézkedés megtörtént.

3.41 Kötelező rendelkezés

Ha a vámhatóság meggyőződött arról, hogy a nyilatkozattevő utólag a vámkezeléssel kapcsolatos minden alakiságnak eleget fog tenni, az árut kiadja, feltéve, ha a nyilatkozattevő bemutat a vámhatóság számára elfogadható, az adott szállítmány lényeges adatait tartalmazó kereskedelmi vagy hivatalos okmányt, és feltéve, hogy – adott esetben – biztosítékot nyújt, bármely alkalmazható vám és adó beszedésének biztosítása érdekében.

3.42 Kötelező rendelkezés

Ha a vámhatóság úgy dönt, hogy a minták laboratóriumi elemzését, részletes műszaki dokumentáció benyújtását, vagy szakértői vélemény bekérését írja elő, az árut még a vizsgálat eredményének megérkezése előtt kiadja, feltéve, ha a megkövetelt biztosítékot benyújtották, és feltéve, hogy meggyőződött arról, hogy az árura vonatkozóan nincs korlátozó vagy tiltó rendelkezés.

3.43 Kötelező rendelkezés

A szabályok megsértésének észlelése esetén a vámhatóság nem vár a közigazgatási vagy jogi eljárás rendezéséig az áru kiadásával, feltéve, ha az áru nem esik lefoglalás vagy

elkobzás alá és nem várható azok tárgyi bizonyítékként való felhasználása, és feltéve, hogy a nyilatkozattevő megfizeti a vámokat és adókat, valamint biztosítékot nyújt bármilyen további vám és adó, és esetleg pótlólagosan kiszabásra kerülő bírság beszedésének biztosítására.

Az áru felajánlása vagy megsemmisítése

3.44 Kötelező rendelkezés

Ha az árut még nem adták ki belföldi felhasználásra, vagy más vám eljárás alá vonták, és feltéve, hogy a szabályok semmilyen megsértését nem észlelték, az érintett személytől nem követelhető meg a vámok és adók megfizetése, illetve jogosult azok visszatérítésének igénybe vételére:

- ha kérelmére és a vámhatóság döntése alapján, az árut felajánlották az államkincstár javára, vagy megsemmisítették, vagy kereskedelmi szempontból értéktelennek nyilvánították. Minden ezzel kapcsolatos költséget az érintett személynek kell viselnie;
- ha az áru baleset következtében, illetve *vis maior* folytán megsemmisült vagy visszavonhatatlanul elveszett, feltéve, hogy az ilyen megsemmisülés vagy elvesztés megállapításáról a vámhatóság megfelelően meggyőződött,
- ha az áru egy része a jellegénél fogva hiányzik, feltéve, ha a hiányzó rész megállapításáról a vámhatóság megfelelően meggyőződött.

A megsemmisítés után maradt valamennyi hulladék vagy maradék, ha belföldi felhasználásra vagy kivitelre kerül, vám- és adóköteles, az ilyen állapotban behozott vagy kivitt maradéokra vagy hulladéokra alkalmazható vámoknak és adóknak megfelelően.

3.45 Átmeneti kötelező rendelkezés

Ha a vámhatóság értékesíti azokat az árukat, amelyeket az előírt határidőn belül nem jelentettek be, vagy amelyeket nem lehetett kiadni, bár a szabályok megsértését nem észlelték, az értékesítés bevételeit, minden vám, adó valamint minden egyéb felmerült teher és költség levonása után az átvételre jogosult személy(ek)nek kell átadni, vagy ha ez nem lehetséges, meghatározott ideig rendelkezésükre kell tartani.

4. FEJEZET

VÁMOK ÉS ADÓK

A. A vámok és az adók kiszabása, beszedése és megfizetése

4.1 Kötelező rendelkezés

A nemzeti jogszabályok állapítják meg azokat a körülményeket, amelyek esetén vám- és adófizetési kötelezettség keletkezik.

4.2 Kötelező rendelkezés

A nemzeti jogszabályok állapítják meg azt az időtartamot, amelyen belül az esedékes vámokat és adókat ki kell szabni. A kiszabásnak az árunyilatkozat benyújtását, vagy a fizetési kötelezettség keletkezését követően minél hamarabb kell bekövetkeznie.

4.3 Kötelező rendelkezés

A nemzeti jogszabályok állapítják meg a vámok és adók kiszabásának alapjául szolgáló adatokat és azokat a körülményeket, ahogyan ezek meghatározásra kerülnek.

4.4 Kötelező rendelkezés

A vám- és adótételek mértékét hivatalosan közzé kell tenni.

4.5 Kötelező rendelkezés

A nemzeti jogszabályok rögzítik a vám- és adótételek meghatározásának figyelembe vételéhez szükséges időpontot.

4.6 Kötelező rendelkezés

A nemzeti jogszabályok határozzák meg a vámok és adók megfizetésének módjait.

4.7 Kötelező rendelkezés

A nemzeti jogszabályok határozzák meg azt a személyt (azokat a személyeket), aki(k) a vámok és adók megfizetéséért felelős(ek).

4.8 Kötelező rendelkezés

A nemzeti jogszabályok határozzák meg a fizetés esedékességének napját és helyét.

4.9 Kötelező rendelkezés

Ha a nemzeti jogszabályok szerint az esedékesség napja az áru kiadását követően is lehetséges, e napnak legalább tíz nappal az áru kiadása után kell lennie. A kiadás dátuma és az esedékesség napja között eltelt időszakra kamat nem számítható fel.

4.10 Kötelező rendelkezés

A nemzeti jogszabályok határozzák meg azt az időszakot, amelyen belül a vámhatóság jogi lépéseket tehet az esedékesség napjáig meg nem fizetett vámok és adók beszedésére.

4.11 Kötelező rendelkezés

A nemzeti jogszabályok határozzák meg az esedékesség napjáig meg nem fizetett vámok és adók összege után kiszabható kamat mértékét, valamint a kamat alkalmazásának feltételeit.

4.12 Kötelező rendelkezés

A vámok és adók megfizetésekor a befizetésről igazolást kell kiállítani a befizető részére

kivéve, ha más bizonyíték is van a befizetés igazolásáról.

4.13 Átmeneti kötelező rendelkezés

A nemzeti jogszabályok határozzák meg azon minimális értéket és/vagy a vámok és adók azon minimális összegét, amely alatt azok beszedésére nem kerül sor.

4.14 Kötelező rendelkezés

Ha a vámhatóság úgy találja, hogy az árunyilatkozaton vagy a vámok és adók kiszabásában a hibák a jogosan kiszabható vámok és adók összegénél kisebb összeg beszedését vagy behajtását okozzák vagy okozták, kijavítja ezeket a hibákat és beszedi a meg nem fizetett összeget. Ha azonban a kérdéses összeg kevesebb, mint a nemzeti jogszabályokban meghatározott minimális összeg, a vámhatóság nem szedi vagy hajtja be az összeget.

B. A vámok és az adók halasztott megfizetése

4.15 Kötelező rendelkezés

Amennyiben a nemzeti jogszabályok megengedik a vámok és adók halasztott megfizetését, meghatározzák azokat a feltételeket is, amelyek mellett ilyen könnyítés megengedhető.

4.16 Kötelező rendelkezés

A halasztott fizetést a lehetséges mértékig kamatteher nélkül kell engedélyezni.

4.17 Kötelező rendelkezés

A vámok és adók megfizetésére adott halasztás időtartama legalább tizennégy nap.

C. A vámok és az adók visszafizetése

4.18 Kötelező rendelkezés

A vámot és az adót visszafizetik, ha megállapítást nyert, hogy hiba következtében nagyobb összeg került kiszabásra.

4.19 Kötelező rendelkezés

Az áruk kivitele vagy behozatala esetén visszafizetésre kerül sor, amennyiben az árukat a behozatal vagy kivitel időpontjában hibásnak találták, vagy más szempontból nem feleltek meg a megállapodott jellemzőknek, és visszaküldik az eladó, vagy egy általa megjelölt más személy számára, feltéve, ha

- az áruk a behozatali országban még nem kerültek feldolgozásra, javításra vagy használatba és ésszerű időn belül újra kivitelre kerülnek,
- az áruk a kiviteli országban még nem kerültek feldolgozásra, javításra vagy használatba és ésszerű időszakon belül újra behozatalra kerülnek.

Az áruk használata azonban nem akadályozza meg a visszafizetést, ha a használat a hiba vagy az áru újrakivitelét illetve újrabehozatalát eredményező egyéb körülmények kiderítéséhez elengedhetetlenül szükséges volt.

Az újrakivitel vagy újrabehozatal helyett, a vámhatóság döntésétől függően, lehetséges az áru államkincstár javára történő felajánlása, vagy az áru megsemmisítése, illetve kereskedelmileg értéktelenné nyilvánítása vámellenőrzés mellett. A felajánlás vagy megsemmisítés nem róhat semmilyen költséget az államkincstárra.

4.20 Átmeneti kötelező rendelkezés

Amennyiben a vámhatóság engedélyezi valamely vám- és adófizetéssel járó vámeljárás alá eredetileg bejelentett áru más vámeljárás alá vonását, minden, az új eljárás után kiszabott összegnél magasabb, már befizetett vámot és adót vissza kell fizetni.

4.21 Kötelező rendelkezés

A visszafizetésre irányuló kérelemről a vámhatóság határozatot hoz és az érintett személyt késedelem nélkül írásban értesíti, és a túlfizetés összegét a kérelem jogosságának elfogadása után a lehető leghamarabb visszafizeti.

4.22 Kötelező rendelkezés

Amennyiben a vámhatóság megállapítja, hogy a túlfizetés a vámhatóságnak a vámok és adók kiszabásakor elkövetett hibájából származik, a visszafizetést soron kívül elvégzi.

4.23 Kötelező rendelkezés

Amennyiben határidőt állapítanak meg, amelyen túl a visszafizetés iránti kérelmek már nem fogadhatók el, az ilyen határidőnek elegendőnek kell lennie ahhoz, hogy számításba vegye azokat a különböző körülményeket, amelyek minden olyan esettípushoz tartoznak, amelyekben a visszafizetést engedélyezni lehet.

4.24 Kötelező rendelkezés

A vámhatóság nem teljesíti a visszafizetést, ha annak összege kevesebb, mint a nemzeti jogszabályokban meghatározott legkisebb összeg.

5. FEJEZET

BIZTOSÍTÉK

5.1 Kötelező rendelkezés

A nemzeti jogszabályok felsorolják a biztosíték nyújtás megkövetelésének eseteit és határozzák meg annak formáit.

5.2 Kötelező rendelkezés

A vámhatóság állapítja meg a biztosíték összegét.

5.3 Kötelező rendelkezés

Minden olyan személynek, akitől/amelytől biztosítékot követelnek meg, engedélyezni kell, hogy a vámhatóság által elfogadott biztosítékformák közül a számára legmegfelelőbbet válassza.

5.4 Kötelező rendelkezés

Amennyiben a nemzeti jogszabályok megengedik, a vámhatóság nem írja elő biztosíték nyújtását, ha meggyőződött arról, hogy az érintett a vámhatóság felé fennálló kötelezettségét teljesíteni fogja.

5.5 Kötelező rendelkezés

Amennyiben vámeljárásból származó kötelezettségek teljesítésének garantálására biztosíték nyújtását írják elő, a vámhatóság elfogadja az általános biztosítékot, különösen azoktól a nyilatkozattevőktől, akik rendszeresen nyújtanak be árunyilatkozatot a vámterület különböző vámhivatalaiban.

5.6 Kötelező rendelkezés

Ha biztosíték nyújtását írják elő, a biztosíték összegének a lehető legalacsonyabbnak kell lennie és — a vámok és az adók megfizetése tekintetében — nem haladja meg a várhatóan kiszabásra kerülő összeget.

5.7 Kötelező rendelkezés

Ha biztosítékot nyújtottak és a vámhatóság meggyőződött arról, hogy megfelelően teljesítették azokat a kötelezettségeket, melyek a biztosítéknyújtást szükségessé tették, azt a lehető leghamarabb fel kell szabadítani.

6. FEJEZET

VÁMELLENŐRZÉS

6.1 Kötelező rendelkezés

Minden árut, ideértve a szállítóeszközöket is, amely a vámterületre belép vagy onnan kilép, vámellenőrzés alá kell vonni, tekintet nélkül arra, hogy keletkezik-e vám- vagy adófizetési kötelezettség.

6.2 Kötelező rendelkezés

A vámellenőrzést a legszükségesebbre kell korlátozni, úgy, hogy a vámjog teljesítésének biztosításához elégséges legyen.

6.3 Kötelező rendelkezés

A vámellenőrzés során a vámhatóság kockázatelemzést alkalmaz.

6.4 Kötelező rendelkezés

A vámhatóság kockázatelemzést alkalmaz annak meghatározásához, hogy mely személyeket és árukat – ideértve a szállítóeszközöket is – vizsgálja meg, és milyen mértékben.

6.5 Kötelező rendelkezés

A vámhatóság a kockázatelemzés alátámasztásához a vámjog teljesítése érdekében értékelési-mérési stratégiát fogad el.

6.6 Kötelező rendelkezés

A vámellenőrzési rendszernek tartalmaznia kell az auditált ellenőrzéseket is.

6.7 Kötelező rendelkezés

A vámhatóság keresi az együttműködést más vámigazgatásokkal, és a vámellenőrzés elősegítése érdekében kölcsönös adminisztratív együttműködési megállapodások kötésére törekszik.

6.8 Kötelező rendelkezés

A vámellenőrzés elősegítése érdekében a vámhatóság törekszik a gazdálkodókkal való együttműködésre és együttműködési jegyzőkönyvek megkötésére.

6.9 Átmeneti kötelező rendelkezés

A vámhatóság a vámellenőrzés elősegítése érdekében az elérhető legnagyobb mértékben használja az informatikát és az elektronikus kereskedelmet.

6.10 Kötelező rendelkezés

A vámhatóság elemzi a gazdálkodók kereskedelmi rendszereit – amennyiben ezek a rendszerek hatást gyakorolnak a vámhatóság eljárásaira – a vámjogban rögzített követelményeknek való megfelelés biztosítása érdekében.

7. FEJEZET

AZ INFORMATIKA ALKALMAZÁSA

7.1 Kötelező rendelkezés

A vámhatóság a vám eljárások támogatására alkalmazza az informatikát, amennyiben az költséghatékony és eredményes mind a vámhatóság mind a kereskedelem számára. A vámhatóság állapítja meg az alkalmazás feltételeit.

7.2 Kötelező rendelkezés

Amennyiben a vámhatóság számítógépes eljárás alkalmazását vezeti be, a vonatkozó nemzetközileg elfogadott szabványokat használja.

7.3 Kötelező rendelkezés

Az informatika bevezetésekor a lehető legnagyobb mértékben véleményt kell cserélni minden közvetlenül érintett féllel.

7.4 Kötelező rendelkezés

Új vagy felülvizsgált nemzeti jogszabályokban kell rendelkezni:

- a papír-alapú okmányok helyett alkalmazható elektronikus kereskedelem módszereiről,
- az elektronikus, valamint a papír alapú hitelesítési módszerekről,
- a vámhatóság saját használatra történő információ visszatartási jogáról és amennyiben szükséges, ezen információk elektronikus kereskedelmi eszközök útján történő cseréjéről más vámhatóságokkal és minden más jogilag jóváhagyott féllel.

8. FEJEZET

A VÁMCHATÓSÁG ÉS HARMADIK FELEK KAPCSOLATA

8.1. Kötelező rendelkezés

Az érintett személyeknek joguk van ügyeiket a vámhatósággal közvetlenül, vagy a nevükben eljáró harmadik fél közvetítésével intézni.

8.2 Kötelező rendelkezés

A nemzeti jogszabályok határozzák meg azokat a feltételeket, amelyek alapján valamely személy egy másik személy nevében és érdekében vámügyekben eljárhat, és határozza meg azt a felelősséget, amelyet a harmadik fél a vámhatóság felé a vám- és adófizetési kötelezettségeket illetően bármilyen szabálytalanság esetén visel.

8.3 Kötelező rendelkezés

Amennyiben az érintett személy úgy dönt, hogy vámügyeit saját nevében intézi, a vámügyeket nem lehet kevésbé kedvezően kezelni, vagy szigorúbb előírásoknak alávetni, mint azokat, amelyeket az érintett személy nevében harmadik fél intéz.

8.4 Kötelező rendelkezés

A harmadik félként megjelölt személy számára a vámügyek intézésében az őt felhatalmazó személlyel azonos jogokat kell biztosítani.

8.5 Kötelező rendelkezés

A vámhatóság biztosítja a részvételt a harmadik felek számára a gazdálkodókkal folytatott hivatalos szakmai tanácskozásokon.

8.6 Kötelező rendelkezés

A vámhatóság meghatározza azokat a körülményeket, amelyek esetén az ügyintézés harmadik fél igénybevételével nem megengedett.

8.7 Kötelező rendelkezés

A vámhatóság írásban közli a harmadik féllel az ügyintézésben való közreműködését elutasító határozatot.

9. FEJEZET

A VÁMCHATÓSÁG ÁLTAL NYÚJTOTT INFORMÁCIÓK ÉS AZ ÁLTALA HOZOTT HATÁROZATOK ÉS RENDELKEZÉSEK

A. Általános információk

9.1 Kötelező rendelkezés

A vámhatóság biztosítja, hogy a vámjog általános alkalmazására vonatkozó információk minden érintett személy számára könnyen hozzáférhetőek legyenek.

9.2 Kötelező rendelkezés

Amennyiben a vámjogban vagy az adminisztratív intézkedésekben, illetve követelményekben történt változások következtében az információkat módosítani kell, a vámhatóság a módosított információkat a változtatások hatályba lépése előtt könnyen hozzáférhetővé teszi, elegendő időt hagyva, hogy az érintett személyek azokat tudomásul vehessék, kivéve, ha az előzetes értesítés lehetősége kizárt.

9.3 Átmeneti kötelező rendelkezés

A vámhatóság alkalmazza az informatikát az információ rendelkezésre bocsátásának elősegítése érdekében.

B. Egyedi információk

9.4 Kötelező rendelkezés

Az érintett személy kérelmére a vámhatóság, amilyen gyorsan és pontosan lehetséges, biztosítja az információt az érintett személy által felvetett és a vámjogszabályokkal kapcsolatos egyedi ügyekben.

9.5 Kötelező rendelkezés

A vámhatóság nem csak a kifejezetten kért információkat adja meg, hanem minden egyéb, az ügghöz tartozó információt is – amelyet belátása szerint az érintett személy tudomására kell hozni – rendelkezésre bocsát.

9.6 Kötelező rendelkezés

Amennyiben a vámhatóság információt ad, biztosítani kell, hogy ne tárjon fel a vámhatóságot vagy egy harmadik felet érintő magán vagy bizalmas természetű részletet, kivéve, ha a nyilvánosságra hozatalukat a nemzeti jogszabályok előírják vagy arra feljogosítják.

9.7 Kötelező rendelkezés

Amennyiben a vámhatóság nem tud térítésmentesen információt nyújtani, minden költséget a teljesített szolgáltatások megközelítő költségeire kell korlátozni.

C. Határozatok és döntések

9.8 Kötelező rendelkezés

Az érintett személy írásbeli kérelmére a vámhatóság írásban tájékoztatást küld határozatáról a nemzeti jogszabályokban meghatározott határidőn belül. Amennyiben a vámhatóság határozata az érintett személyre nézve kedvezőtlen, az okokat fel kell tüntetni és a jogorvoslat iránti jogáról az érintett személyt tájékoztatni kell.

9.9 Kötelező rendelkezés

Az érintett személy kérelmére a vámhatóság kötelező érvényű rendelkezéseket bocsát ki, feltéve, hogy a vámhatóságnak az összes általa szükségesnek ítélt információ rendelkezésére áll.

10. FEJEZET

JOGORVOSLAT VÁMÜGYEKBEN

A. A jogorvoslathoz való jog

10.1 Kötelező rendelkezés

A nemzeti jogszabályok határozzák meg a jogorvoslathoz való jogot vámügyekben.

10.2 Kötelező rendelkezés

Minden személyt, akit/amelyet a vámhatóság határozata vagy mulasztása közvetlenül érint, megillet a jogorvoslat joga.

10.3 Kötelező rendelkezés

A vámhatóság határozatával vagy mulasztásával közvetlenül érintett személynek, a vámhatósághoz intézett kérelmére – a nemzeti jogszabályokban meghatározott határidőn belül – meg kell küldeni a vonatkozó rendelkezést és a határozat alapjául szolgáló indokolást. Ez alapján dönthet, hogy kíván-e élni jogorvoslattal, vagy sem.

10.4 Kötelező rendelkezés

A nemzeti jogszabályok biztosítják a jogorvoslat iránti jogot a vámhatóságok intézkedéseivel szemben.

10.5 Kötelező rendelkezés

Amennyiben a vámhatósághoz intézett jogorvoslati kérelem elutasításra kerül, a jogorvoslatot kérőnek jogot kell biztosítani arra, hogy a vámigazgatástól független hatósághoz újabb jogorvoslat iránti kérelmet terjesszen be.

10.6 Kötelező rendelkezés

Végső esetben a jogorvoslatot kérő félnek jogában áll az igazságügyi hatósághoz fordulni jogorvoslatért.

B. A jogorvoslat formája és indokai

10.7 Kötelező rendelkezés

A jogorvoslat iránti kérelmet írásban kell benyújtani és fel kell tüntetni az indokokat.

10.8 Kötelező rendelkezés

A vámhatóság határozata elleni jogorvoslat benyújtására határidőt kell megszabni, és e határidőnek elegendő időt kell hagynia a jogorvoslatot kérő számára a vitatott határozat tanulmányozására ezen fejezet 10.2 pontjával összhangban és a jogorvoslat iránti kérelem előkészítésére.

10.9 Kötelező rendelkezés

Amennyiben a jogorvoslat iránti kérelmet a vámhatósághoz nyújtják be, a vámhatóság hivatalból nem követelheti meg az alátámasztó bizonyíték egyidejű benyújtását, hanem erre, megfelelő körülmények esetén, ésszerű időt engedélyez.

C. A jogorvoslati kérelem vizsgálata

10.10 Kötelező rendelkezés

A vámhatóságnak a jogorvoslat iránti kérelemmel kapcsolatos döntését írásban a lehető legrövidebb időn belül kell eljuttatnia a kérelmet benyújtó személyhez.

10.11 Kötelező rendelkezés

Amennyiben a vámhatósághoz intézett jogorvoslat iránti kérelem elutasításra kerül, a vámhatóság a döntésében feltünteti annak indokait és értesíti a jogorvoslatkérőt arról, hogy joga van közigazgatási vagy független hatósághoz további jogorvoslati kérelmet benyújtani, valamint közli a jogorvoslati kérelem benyújtására vonatkozó határidőt.

10.12 Kötelező rendelkezés

Amennyiben jogorvoslatnak helye van, a vámhatóság, amilyen hamar lehetséges, foganatosítja a független hatóság határozatát vagy az igazságügyi hatóság ítéletét, kivéve azokat az eseteket, ahol a vámhatóság fellebbez a döntés ellen.”

3. §

(1) Ez a törvény a kihirdetését követő nyolcadik napon lép hatályba.

(2) A vámeljáráások egyszerűsítéséről és összehangolásáról szóló, Kiotóban, 1973. május 18-án kelt nemzetközi egyezményt kihirdető 1982. évi 11. törvényerejű rendelet rendelkezéseit a Magyar Köztársaságban azon államok tekintetében kell alkalmazni, amelyek nem részes felei a jelen törvénnyel kihirdetett, Brüsszelben, 1999. június 26-án létrehozott Módosító Jegyzőkönyvnek.

(3) A Módosító Jegyzőkönyvben foglaltak végrehajtásáról a pénzügyminiszter gondoskodik.

INDOKOLÁS

Az Európai Unióhoz való csatlakozásról szóló Szerződésben a Magyar Köztársaság vállalta, hogy csatlakozik valamennyi olyan nemzetközi szerződéshez, melyeknek a jelenlegi tagállamok és/vagy az Európai Közösség részese és azokat alkalmazza.

E szerződések sorába tartozik a vámeljáráások egyszerűsítéséről és összehangolásáról szóló 1973. évi nemzetközi egyezmény, melyet az 1999. június 26-án létrehozott Módosító Jegyzőkönyvvel módosítottak.

A tagállamok mellett a Közösség 1974 óta önálló részes fele az Egyezménynek. Az Európai Unió Tanácsa a 2003/231/EK 2003. március 17-én határozattal elfogadta a Módosító Jegyzőkönyvet, és jóváhagyta a csatlakozást a Közösség nevében.

Magyarország az eredeti 1973. évi Egyezménynek részes állama. Az Egyezményt az 1982. évi 11. törvényerejű rendelettel hirdettük ki.

Jelen előterjesztés az Egyezmény korszerűsítéséről kidolgozott, az új, módosított rendelkezéseket magában foglaló Módosító Jegyzőkönyv kihirdetésére tesz javaslatot a jogalkotásról szóló törvény, valamint a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló törvény rendelkezéseinek megfelelően.

A Magyar Köztársaságnak az Európai Unióhoz történt csatlakozását követően fokozott érdeke, hogy a nemzetközi kereskedelem aktív részese maradjon a jövőben is, illeszkedjék a kialakított európai kapcsolatrendszerhez, ebből adódóan gyors, kiszámítható vámkezelési szabályok szerint járjon el. Az egységes szabályok alkalmazása megkönnyíti a kereskedelem résztvevőinek tevékenységét, ez által ösztönzően hat az áruk szabad mozgására, a gazdasági partnerek kapcsolatának fejlődésére.

A Jegyzőkönyv – melyben a 3. cikk (4) bekezdése negyven állam részvételét szabta a hatályba lépés feltételéül, ami a múlt év novemberében teljesült – a letéteményes értesítése szerint 2006. február 3-án hatályba lép.

A Jegyzőkönyv 6. cikke értelmében a Módosító Jegyzőkönyv és függelékei kizárólag a szóban forgó Jegyzőkönyv Szerződő felei tekintetében lép az 1973. évi Kiotói Egyezmény helyébe, ezért a korábbi sokoldalú Egyezményt kihirdető 1982. évi 11. tvr. hatályon kívül helyezésére az előterjesztés nem tesz javaslatot, további alkalmazását a harmadik országokkal való kapcsolataink indokolják.